

ΕΑΠ/ΠΛΗ22/ΑΘΗ-2

3^η ΟΣΣ

04.02.2018

Ν.Δημητρίου

Σημείωση: Η παρουσίαση αυτή είναι συμπληρωματική της ύλης των βιβλίων (τόμος Β / μέρη Α,Β και τόμος Α) καθώς και των 2 παρουσιάσεων στο study.eap.gr ([oss3_PLH22_DigiComms_2018_v2](#), [PLH22_info_theory_3rdOSS_2018_main](#)) και περιέχει παραπομπές σε συγκεκριμένα σημεία της ύλης αυτής

Σχόλια ΓΕ2/Θ7

Θέμα 7

$$x(t) = 2 \operatorname{rect}\left(\frac{t-1}{2}\right) + \operatorname{rect}(t-2,5)$$

$$y(t) = \cos^2(\omega t) x(t) = \cos^2(2\pi f_0 t) x(t) = \frac{1 + \cos(4\pi f_0 t)}{2} x(t)$$

$$Y(f) = \frac{1}{2} X(f) + \frac{1}{2} \cdot \frac{1}{2} \left\{ \delta(f-2f_0) + \delta(f+2f_0) \right\} * X(f) =$$

$$= \frac{1}{2} X(f) + \frac{1}{4} \left\{ X(f-2f_0) + X(f+2f_0) \right\}$$

$X(f)$:

$$\operatorname{rect}(t) \leftrightarrow \operatorname{sinc}(f) \quad \Rightarrow \quad \operatorname{rect}(t-2,5) \leftrightarrow e^{-j2\pi 2,5f} \operatorname{sinc}(f)$$

$$\operatorname{rect}(t-1) \leftrightarrow e^{-j2\pi f} \operatorname{sinc}(f) \quad \Rightarrow \quad \operatorname{rect}\left(\frac{t-1}{2}\right) \leftrightarrow 2 e^{-j2\pi f} \operatorname{sinc}(2f)$$

$$\Rightarrow 2 \operatorname{rect}\left(\frac{t-1}{2}\right) \leftrightarrow 4 e^{-j2\pi f} \operatorname{sinc}(2f)$$

Θέμα 7

$$X(f) = e^{-j2\pi 2.5f} \operatorname{sinc}(f) + 4 e^{-j2\pi f} \operatorname{sinc}(2f)$$

$$Y(f) = \frac{1}{2} e^{-j5\pi f} \operatorname{sinc}(f) + \frac{1}{2} 4 e^{-j2\pi f} \operatorname{sinc}(2f) +$$

$$+ \frac{1}{4} e^{-j5\pi(f-2f_0)} \operatorname{sinc}\left(\frac{f-2f_0}{f_0}\right) + \frac{1}{4} 4 e^{-j2\pi(f-2f_0)} \operatorname{sinc}(f-2f_0) +$$

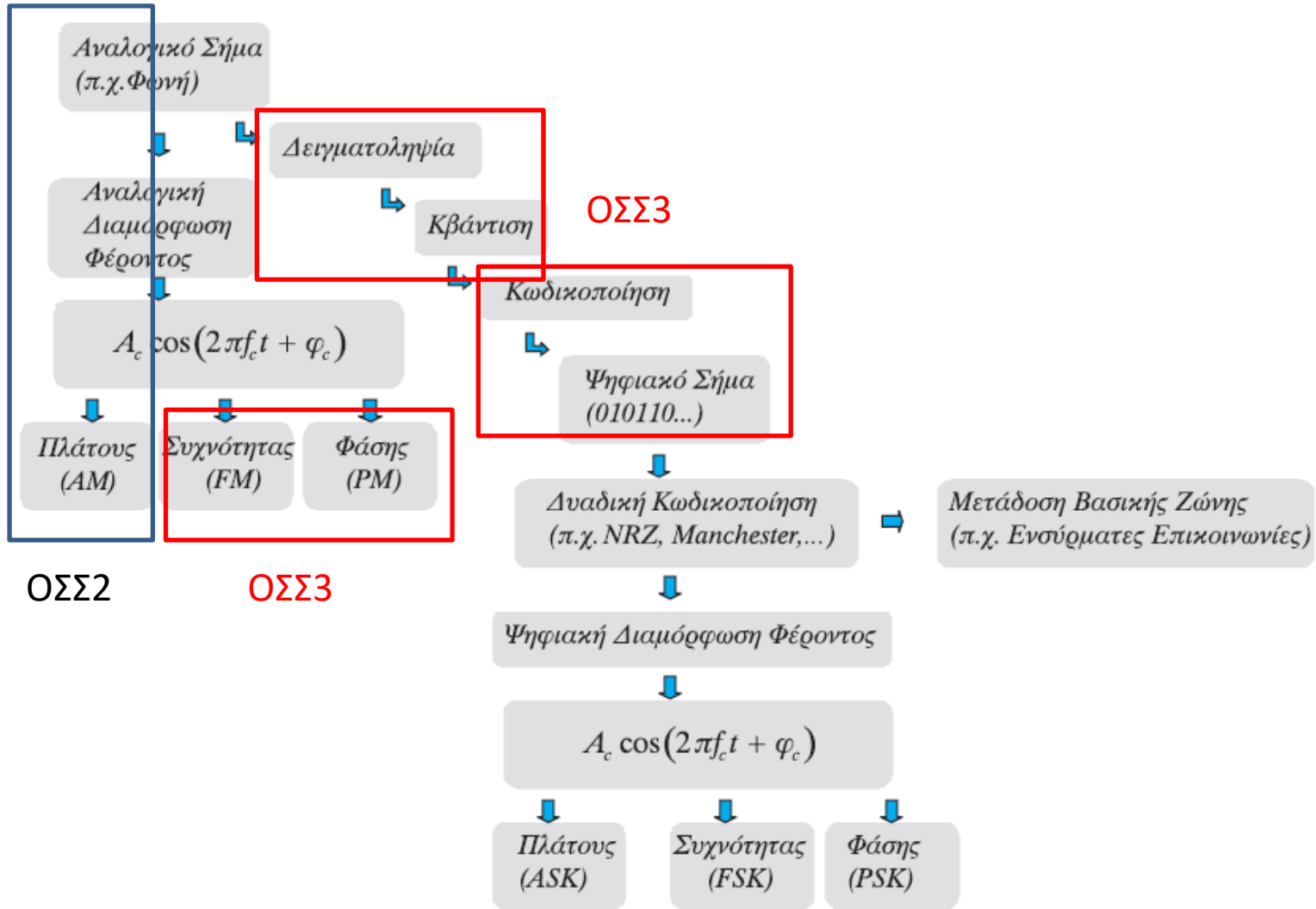
$$+ \frac{1}{4} e^{-j5\pi(f+2f_0)} \operatorname{sinc}\left(\frac{f+2f_0}{f_0}\right) + \frac{1}{4} 4 e^{-j2\pi(f+2f_0)} \operatorname{sinc}(f+2f_0)$$

Περιεχόμενα

- Ψηφιακές Επικοινωνίες
  - Διαμόρφωση FM (τόμος Β/ μέρος Β σελ.81-88)
  - Δειγματοληψία (τόμος Β/ μέρος Α σελ. 111-117)
  - Διαμόρφωση PCM (τόμος Β/ μέρος Α σελ. 118-131)
  - Παραδείγματα
- Θεωρία Πληροφορίας
  - Πιθανότητες, ΤΜ, Συναρτήσεις Μάζας/Πυκνότητας Πιθανότητας (τόμος Α σελ. 22-26)
  - Ποσότητες Πληροφορίας, Εντροπία (τόμος Α σελ. 27-43)
  - Πηγές Συμβόλων χωρίς μνήμη (τόμος Α σελ. 47-57)
  - Κωδικοποίηση Συμβόλων (Fano, Shannon, Huffman) (τόμος Α σελ.58-68)
  - Πηγές με μνήμη (τόμος Α σελ.69-76)
  - Παραδείγματα

Ψηφιακές Επικοινωνίες

Διαμορφώσεις

Σχήμα 3.1

Διαφορώσεις Γωνίας

$$x_m(t) = A_c \cos \{ 2\pi f_c t + \phi(t) \}$$

↑ περιλαμβάνεται
στη φηνύρατος

Στιγμιαία Γωνία (rad)

$$\theta(t) = 2\pi f_c t + \phi(t)$$

Στιγμιαία Κυκλική Συχνότητα (rad/sec)

$$\omega(t) = \frac{d\theta(t)}{dt} = \frac{d}{dt} \{ 2\pi f_c t + \phi(t) \} = 2\pi f_c + \frac{d\phi(t)}{dt}$$

Στιγμιαία Συχνότητα (Hz)

$$f(t) = \frac{\omega(t)}{2\pi} = f_c + \frac{1}{2\pi} \frac{d\phi(t)}{dt}$$

Στιγμιαία απόκλιση κυκλικής Συχνότητας

$$\Delta \omega(t) = \frac{d\phi(t)}{dt}$$

Στιγμιαία απόκλιση Συχνότητας

$$\Delta f(t) = \frac{\Delta \omega(t)}{2\pi}$$

Λόγος Απόκλισης

$$D = \frac{\max(\Delta \omega)}{2\pi f_x} = \frac{\max \left| \frac{d\phi}{dt} \right|}{2\pi f_x}$$

Εύρος Ζώνης Διαμορφωμένου σήματος

$$W \approx 2(D+1)f_x$$

Κανόνας Carson

Διαμόρφωση Φάσης

$$\varphi(t) = K_p x(t)$$

σταθερά απόκρισης φάσης
↑
σήμα πληροφορίας

Διαμόρφωση Συχνότητας

$$\varphi(t) = K_f \int_{-\infty}^t x(\lambda) d\lambda$$

σταθερά απόκρισης συχνότητας

ΠΛΗ22_Εξέταση 1^η_9-7-2017

ΘΕΜΑ 2

Υποθέστε ένα σήμα πληροφορίας είναι της μορφής $m(t) = 10 \operatorname{sinc}(600t)$ και διαμορφώνει κατά FM το φέρον $c(t) = 100 \cos(2\pi f_c t)$. Αν ο λόγος απόκλισης είναι $D = 8$,

Ερώτηση 1^η: Δώστε τη μορφή του διαμορφωμένου σήματος.

Ερώτηση 2^η: Υπολογίστε τη μέγιστη απόκλιση συχνότητας του διαμορφωμένου σήματος.

Ερώτηση 3^η: Υπολογίστε το εύρος ζώνης μετάδοσης και την ισχύ του διαμορφωμένου σήματος

Ερώτηση 4^η: Ποιο θα ήταν το εύρος ζώνης μετάδοσης αν το σήμα πληροφορίας διαμόρφωνε το φέρον κατά AM

ΕΞ 2017Α / Θ₂

$$m(t) = 10 \operatorname{sinc}(600t)$$

$$\text{φέρων: } c(t) = 100 \cos(2\pi f_c t) \quad D=8$$

$$X_{\text{FM}}(t) = A_c \cos\left[2\pi f_c t + k_f \int_{-\infty}^t m(\lambda) d\lambda\right]$$

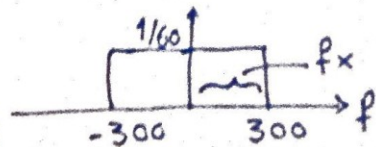
$$D = \frac{\max|\Delta\omega|}{2\pi f_x} = \frac{2\pi \max|\Delta f|}{2\pi f_x} = \frac{\max\left|\frac{d\phi(t)}{dt}\right|}{2\pi f_x} = \frac{k_f \max|m(t)|}{2\pi f_x}$$

$$\left(\phi(t) = k_f \int_{-\infty}^t m(\lambda) d\lambda\right)$$

$$10 \operatorname{sinc}(600t) \xleftrightarrow{F} 10 \frac{1}{600} \operatorname{rect}\left(\frac{f}{600}\right)$$

$$\Rightarrow D = \frac{k_f \cdot 10}{2\pi \cdot 300}$$

$$\Rightarrow k_f = \frac{8 \cdot 2\pi \cdot 300}{10} = 480\pi$$

$$\Delta f_{\text{max}} = \frac{k_f \cdot \max|m(t)|}{2\pi} = \frac{480\pi \cdot 10}{2\pi} = 2400 \text{ Hz}$$

Είπος Ζώνης

$$W = 2(D+1)f_x = 2 \cdot (8+1) \cdot 300 = 5400 \text{ Hz}$$

Ισχύς Διαμορφωμένου σήματος

$$x_{FM}(t) = 100 \cos\left(2\pi f_c t + k_f \int_{-\infty}^t m(\alpha) d\alpha\right)$$

$$P = \frac{A_c^2}{2} = \frac{100^2}{2} = 5000 \text{ W}$$

Είπος Jώνης αν είχατε διαμόρφωση AM

$$W_{AM} = 2 \cdot f_x = 600 \text{ Hz} (= W_{DSB})$$

A) Έχουμε ότι:

$$\Delta f_{\max} = \frac{k_f}{2\pi} \max(|m(t)|), \text{ ή } k_f = \frac{2\pi\Delta f_{\max}}{\max(|m(t)|)}$$

Το διαμορφωμένο FM σήμα γράφεται:

$$y_{FM}(t) = A_c \cdot \cos\left(2\pi f_c t + k_f \int_{-\infty}^t m(\lambda) d\lambda\right) = 100 \cos\left(2\pi f_c t + k_f \int_{-\infty}^t 10 \operatorname{sinc}(600\lambda) d\lambda\right)$$

B) Η μέγιστη απόκλιση συχνότητας είναι

$\Delta f_{\max} = f_m D$, όπου f_m το εύρος ζώνης του σήματος πληροφορίας.

Όμως $F[10 \operatorname{sinc}(600t)] = \frac{10}{600} \Pi\left(\frac{f}{600}\right)$, άρα το εύρος ζώνης είναι $f_m = 300$ και η μέγιστη απόκλιση συχνότητας

$$\Delta f_{\max} = f_m D = 300 \cdot 8 = 2400 \text{ Hz}$$

C) Το εύρος ζώνης του διαμορφωμένου σήματος δίνεται από τον κανόνα του Carson:

$$W = 2(D+1)f_m$$

Συνεπώς το εύρος ζώνης του FM σήματος είναι:

$$W = 2 \cdot 9 \cdot 300 = 5400 \text{ Hz}$$

Η ισχύς του διαμορφωμένου είναι η ισχύς ουσιαστικά ενός συνημιτονοειδούς σήματος με πλάτος 100, άρα

$$P = \frac{100^2}{2} = 5000$$

Δ) Το εύρος ζώνης στην περίπτωση διαμόρφωσης AM θα ήταν

$$W = 2f_m = 600 \text{ Hz}$$

Ενδεικτική Λύση στο study.eap.gr

Δειγματοληψία

2.

Δειγματοληψία.

αναλογικό σήμα

$x(t)$

δειγματοστένο σήμα (διακριτού χρόνου)

$x_s(\eta)$

, η ακέραιος

Λήψη δειγμάτων ανά χρόνο T_s (περίοδος δειγματοληψίας)

Συχνότητα δειγματοληψίας: $f_s = \frac{1}{T_s}$

Δειγματοστένου
Έκφραση σήματος στο πεδίο του χρόνου

$$x_s(\eta) = x(t)_{t=\eta T_s}$$

Διαφάνειες 15-29

Αρχείου oss3_PLH22_DigiComms_2018_v2

Παράδειγμα

$$x(t) = \cos(2\pi \cdot 10 t)$$

με $T_s = \frac{1}{20} \text{ sec}$

Το δειγματοληπτούμενο σήμα γράφεται:

$$x_s(\eta) = x(t) \Big|_{t \rightarrow \eta T_s} = \cos\left(2\pi \cdot 10 \eta \cdot \frac{1}{20}\right), \quad \eta \text{ ακέραιος}$$

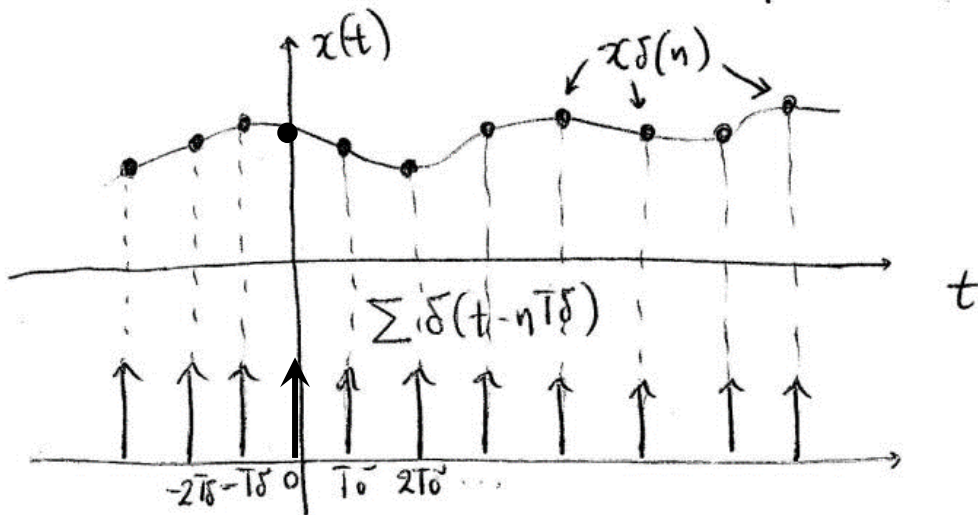

Φάσμα Δειγματοστένου σήματος

Δειγματοληψία: Γινόμενο με άπειρους παλμούς δ .

Αν έχουμε περίοδο δειγματοληψίας $T\delta$

ΤΟΤΕ
$$x_\delta(t) = x(t) \cdot \sum_{\eta=-\infty}^{\infty} \delta(t - \eta T\delta)$$

MΣ Fourier:

$$X_{\delta}(f) = X(f) * \overset{\text{αριθ. } \frac{1}{T_{\delta}}}{F} \left(\sum_{n=-\infty}^{\infty} \delta(t - nT_{\delta}) \right)$$

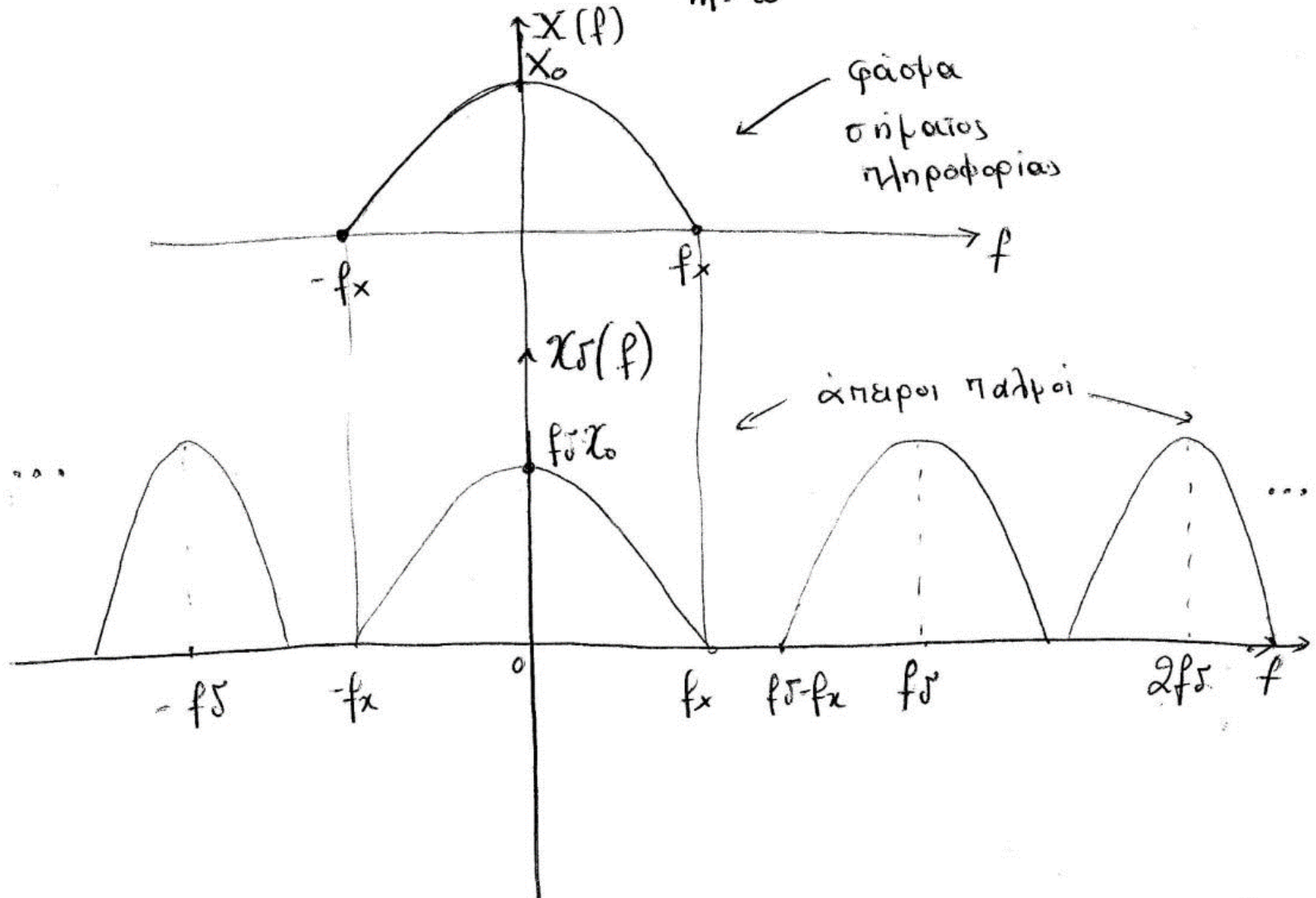
αριθ. ηираkes MΣ Fourier.

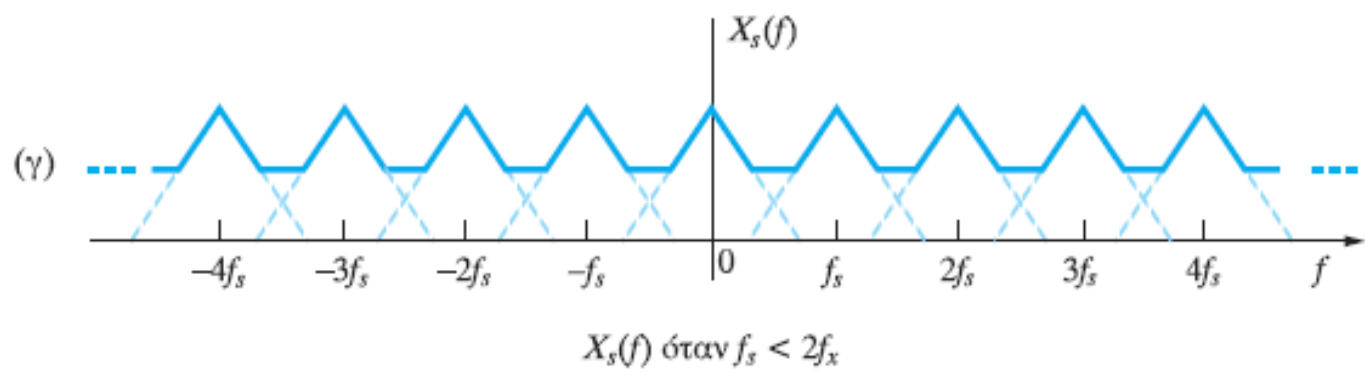
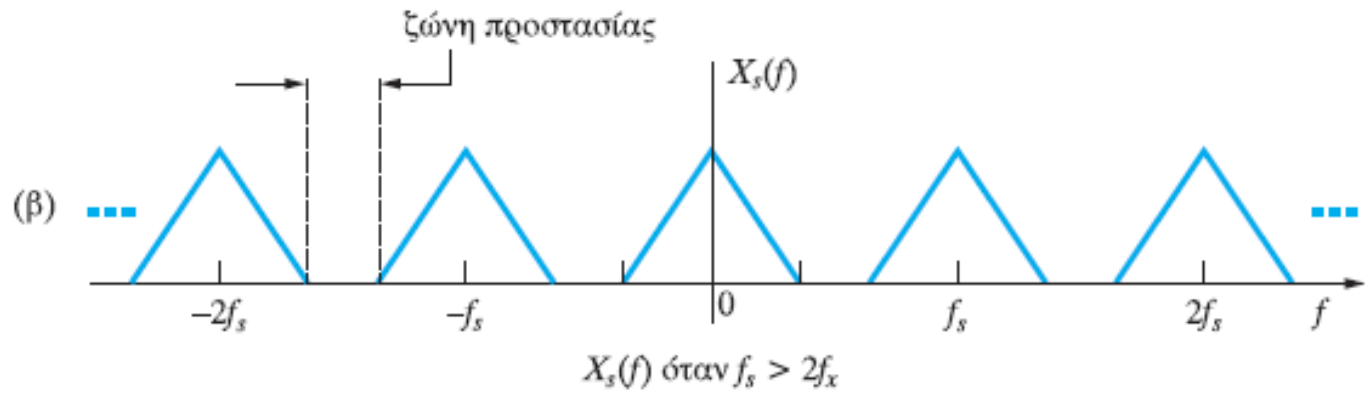
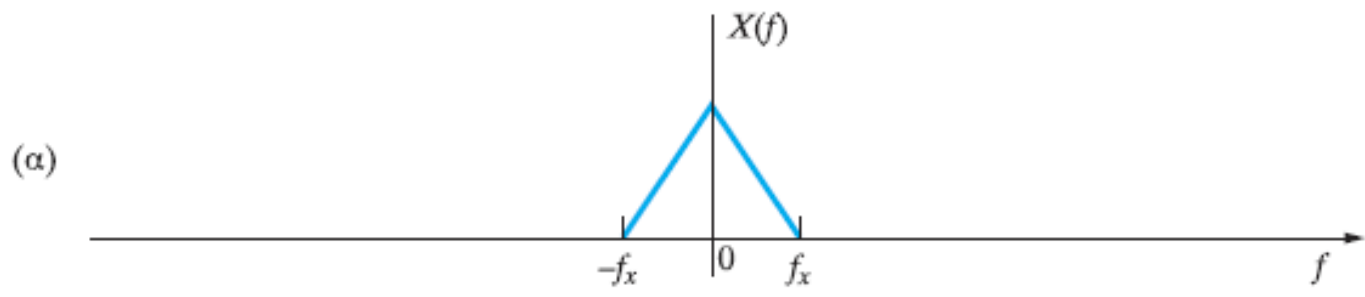
$$\sum_{n=-\infty}^{\infty} \delta(t - nT_{\delta}) \xleftrightarrow{F} \frac{1}{T_{\delta}} \cdot \sum_{m=-\infty}^{\infty} \delta\left(f - \frac{m}{T_{\delta}}\right)$$

Αρα

$$X_{\delta}(f) = X(f) * \frac{1}{T_{\delta}} \sum_{m=-\infty}^{\infty} \delta\left(f - \frac{m}{T_{\delta}}\right) = \frac{1}{T_{\delta}} \sum_{m=-\infty}^{\infty} X\left(f - \frac{m}{T_{\delta}}\right)$$

$$\Delta\eta\lambda. \quad \mathcal{X}_\delta(t) \xleftrightarrow{F} f_\delta \cdot \sum_{m=-\infty}^{\infty} X(f - m f_\delta)$$

Για την ανακατασκευή του αρχικού φάσματος $X(f)$

- Θα πρέπει να μην υπάρχει αλληλοεπικάλυψη

$$f_0 - f_x \geq f_x \Rightarrow f_0 \text{ min} = 2f_x$$

ελάχιστη συχνότητα

δειγματοληψίας (κριτήριο Nyquist)

- Με χρήση βαθυπερατού φίλτρου με

συχνότητα αποκοπής $f_c \geq f_x$ λαμβάνεται το αρχικό $x(f)$
και πλάτος $\frac{1}{f_0}$

Παράδειγμα

Στόχος της άσκησης είναι η εξοικείωση με θέματα διαμόρφωσης FM, υπολογισμούς του φάσματος της συνέλιξης σημάτων, προσδιορισμού της ελάχιστης συχνότητας δειγματοληψίας, καθώς και διαμορφώσεων AM.

Σχετικές ασκήσεις: ΓΕ2/1011/Θ1,6, ΕΞ2005B/Θ4, ΓΕ2/1011/Θ4

(α) Δίνεται το σήμα $x(t) = 2a \cdot \text{sinc}(2at)$ (όπου $a > 0$), με φάσμα πλάτους $X(f)$.

Ζητούνται τα εξής:

Να υπολογίσετε την ελάχιστη συχνότητα δειγματοληψίας των σημάτων:

(i) $x(t)$.

(ii) $x_1(t) = \delta(t) + x(t)$.

(iii) $x_2(t) = x(t) \cdot x(2t)$.

(iv) Το σήμα $y(t)$ με φάσμα $Y(f) = X(f) * X(f)$ διαμορφώνει κατά συχνότητα (FM) ένα συνημιτονικό φέρον με σταθερά απόκλισης συχνότητας $k_f = 30\pi$. Να προσδιορίσετε την έκφραση του διαμορφωμένου σήματος στο πεδίο του χρόνου και να υπολογίσετε το εύρος ζώνης του διαμορφωμένου σήματος (Υπόδειξη: Η μέγιστη απόκλιση συχνότητας για διαμόρφωση FM συνημιτονικού φέροντος από τυχαίο σήμα

πληροφορίας $z(t)$ δίνεται από τη σχέση: $\Delta f_{\max} = \frac{k_f}{2\pi} \max(|z(t)|)$).

(α-i) Έχουμε ότι:

$$x(t) = 2a \cdot \text{sinc}(2at) \xleftrightarrow{F} \text{rect}\left(\frac{f}{2a}\right)$$

Δηλ. το φάσμα είναι τετραγωνικός παλμός με μέγιστη συχνότητα a Hz άρα $f_{s,\min} = 2a$ Hz.

$$(α-ii) \quad x_1(t) = \delta(t) + x(t) \xleftrightarrow{F} 1 + \text{rect}\left(\frac{f}{2a}\right)$$

Το σήμα δεν είναι περιορισμένου εύρους ζώνης, δεν ορίζεται μέγιστη συχνότητα συνεπώς δεν εφαρμόζεται το κριτήριο Nyquist.

$$(α-iii) \quad x_2(t) = x(t) \cdot x(2t) = 2a \text{sinc}(2at) \cdot 2a \text{sinc}(4at) \xleftrightarrow{F} \text{rect}\left(\frac{f}{2a}\right) * \frac{1}{2} \text{rect}\left(\frac{f}{4a}\right)$$

Το φάσμα της συνέλιξης των 2 σημάτων έχει ως μέγιστη συχνότητα το άθροισμα των επιμέρους μέγιστων συχνοτήτων, δηλ. $a+2a=3a$ Hz άρα $f_{s,\min} = 6a$ Hz.

(α-iv) Το σήμα με φάσμα $Y(f) = X(f) * X(f)$ αντιστοιχεί στο πεδίο του χρόνου με το

$$y(t) = x(t)x(t) = 2a \cdot \text{sinc}(2at) \cdot 2a \cdot \text{sinc}(2at) = \\ = 4a^2 \cdot \text{sinc}^2(2at) \xleftrightarrow{F} 4a^2 \frac{1}{2a} \text{tri}\left(\frac{f}{2a}\right) = 2a \cdot \text{tri}\left(\frac{f}{2a}\right) = Y(f)$$

Το διαμορφωμένο σήμα FM γράφεται:

$$y_{FM}(t) = A_c \cdot \cos\left(2\pi f_c t + k_f \int_{-\infty}^t x(\lambda) d\lambda\right) = \cos\left(2\pi f_c t + k_f \int_{-\infty}^t 4a^2 \cdot \text{sinc}^2(2a\lambda) d\lambda\right)$$

Το εύρος ζώνης του διαμορφωμένου σήματος δίνεται από τον κανόνα του Carson:

$$W = 2(D+1)f_y$$

$$\text{όπου } D = \frac{\Delta f_{\max}}{f_y}$$

Το σήμα πληροφορίας $y(t)$ έχει εύρος ζώνης ίσο με $f_y = f_{\max} = 2a\text{Hz}$

$$y(t) = 4a^2 \cdot \text{sinc}^2(2at)$$

ισχύει ότι $\max|y(t)| = \max|4a^2 \cdot \text{sinc}^2(2at)| = 4a^2$ (η μέγιστη τιμή της συνάρτησης $4a^2 \cdot \text{sinc}^2(at)$ λαμβάνεται για $t = 0$).

Συνεπώς, έχουμε ότι:

$$\Delta f_{\max} = \frac{k_f}{2\pi} \max(|y(t)|) = \frac{30\pi}{2\pi} (4a^2) = 60a^2 \text{ Hz}$$

$$\text{οπότε, } D = \frac{\Delta f_{\max}}{f_y} = \frac{60a^2}{2a} = 30a$$

και τελικά το εύρος ζώνης του διαμορφωμένου σήματος θα ισούται με:

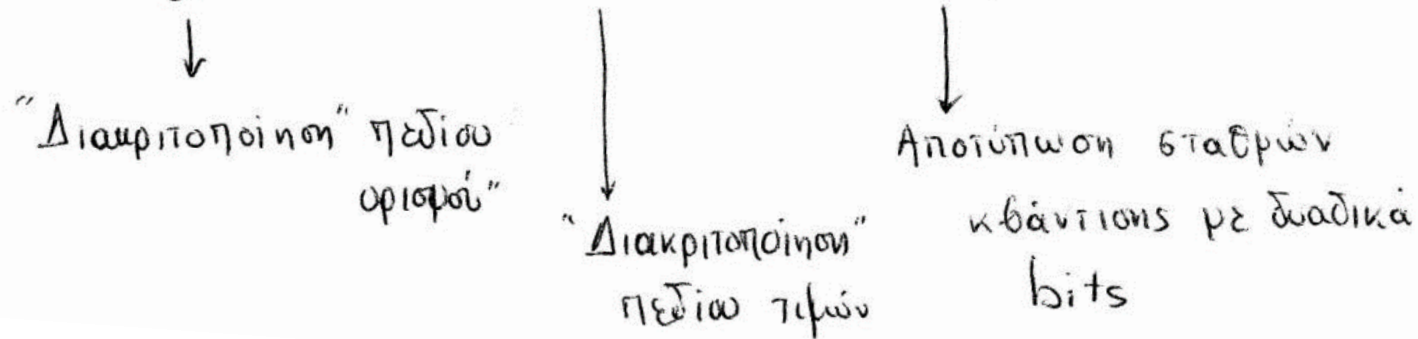
$$W = 2(30a + 1) \cdot 2a \text{ Hz} = 120a^2 + 4a \text{ Hz}$$

Διαμόρφωση PCM

Διαμόρφωση PCM

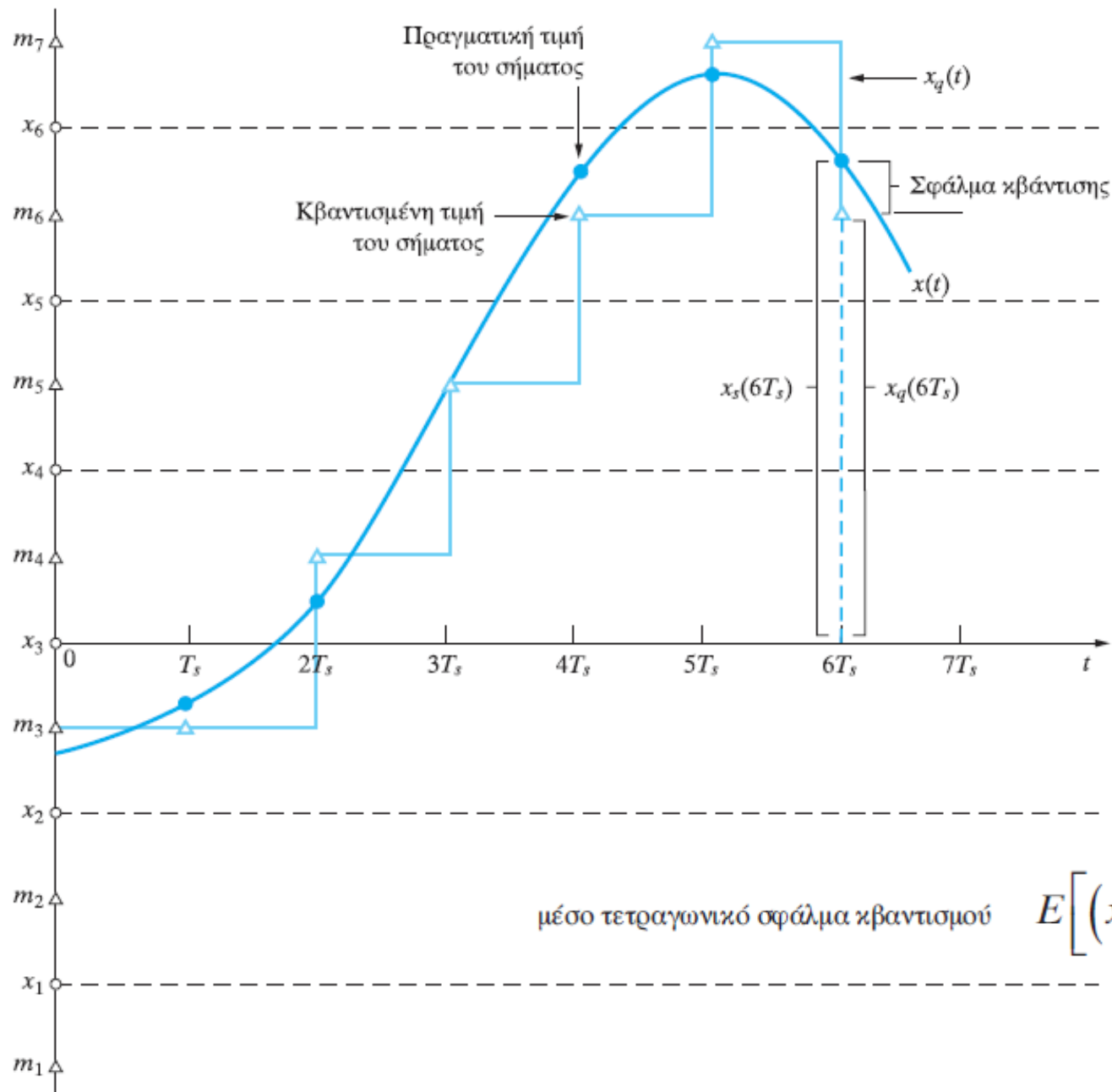
5.

Δειγματοληψία - Κβάντιση - Κωδικοποίηση

Διαφάνειες 30-33

Αρχείου oss3_PLH22_DigiComms_2018_v2

μέσο τετραγωνικό σφάλμα κβάντισμού $E \left[\left(x(t) - x_q(t) \right)^2 \right]$

Υποθέτουμε L στάθμες κβάντισης

Σηματοδορυβικός λόγος κβάντισης: $SNR_q = 10 \log(L^2)$

Διαδικά bits ανά στάθμη κβάντισης: $\eta = \lceil \log_2(L) \rceil$

Αν f_s η συχνότητα δειγματοληψίας ($\frac{\text{samples}}{\text{sec}}$)

ο ρυθμός μετάδοσης του δειγματοποιημένου σήματος είναι

$$f_s \left(\frac{\text{samples}}{\text{sec}} \right) \times \log_2 L \left(\frac{\text{bits}}{\text{sample}} \right) = f_s \cdot \log_2 L \left(\frac{\text{bits}}{\text{sec}} \right)$$

Στα δυαδικά συστήματα τα κανάλια βασικής ζώνης

μεταφέρουν $2 \frac{\text{bits/sec}}{\text{Hz}}$

Άρα απαιτούμενο εύρος ζώνης PCM:

$$B_{\text{PCM}} \geq \frac{1}{2} f_s \log_2 L \quad (\text{Hz})$$

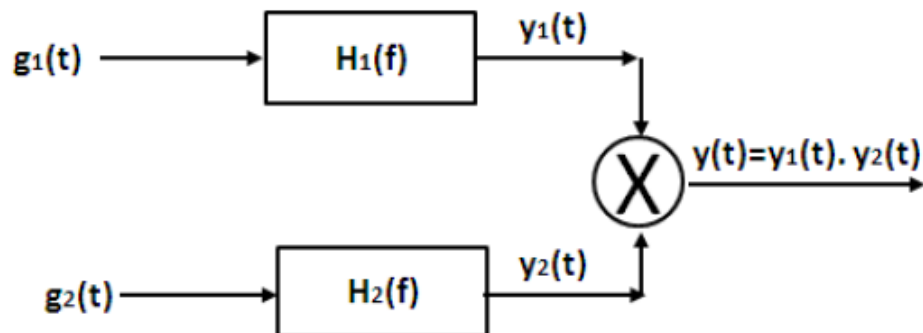
Παράδειγμα

Στόχος της άσκησης είναι η εξοικείωση με τις πράξεις σημάτων στα πεδία του χρόνου και των συχνοτήτων, καθώς και με τους υπολογισμούς των σταδίων επεξεργασίας της παλμοκωδικής διαμόρφωσης(PCM) ..

Σχετικές ασκήσεις: ΓΕ2/0910/Θ4, ΓΕ2/1112/Θ6, ΓΕ2/1213/Θ2

...

Θεωρούμε δύο σήματα $g_1(t) = \text{rect}(t/(2 \cdot 10^4))$ και $g_2(t) = \delta(t)$ τα οποία εφαρμόζονται ως είσοδοι σε ιδανικά βαθυπερατά φίλτρα με συναρτήσεις απόκρισης συχνότητας $H_1(f) = \text{rect}(f/20000)$ και $H_2(f) = \text{rect}(f/10000)$ αντίστοιχα και τα οποία παριστάνονται στο παρακάτω σχήμα. Οι έξοδοι $y_1(t)$ και $y_2(t)$ από αυτά τα φίλτρα πολλαπλασιάζονται και προκύπτει το σήμα $y(t) = y_1(t) \cdot y_2(t)$.

Να βρεθούν τα εξής:

- Τα εύρη ζώνης των σημάτων $y_1(t)$ και $y_2(t)$ και $y(t)$.
- Ο ρυθμός δειγματοληψίας Nyquist των σημάτων $y(t)$, $y_1(t)$ και $y_2(t)$
- Ο αριθμός των δυαδικών ψηφίων ανά δείγμα, εάν τα δείγματα κατά Nyquist, κβαντίζονται σε $L=32768$ στάθμες
- Το ελάχιστο εύρος ζώνης του σήματος εξόδου προκειμένου να μεταδοθεί το σήμα με διαμόρφωση PCM.

Ενδεικτική Μεθοδολογία: Στο ερώτημα (α) να λάβετε υπόψη ότι το συνολικό εύρος ζώνης της συνέλιξης δύο φασμάτων ισούται με το άθροισμα του εύρους ζώνης καθενός από τα επιμέρους φάσματα. (σελίδα 45 ΨΕ II Τόμος Β Μέρος Β) Στα υπόλοιπα ερωτήματα να λάβετε υπόψη το κριτήριο δειγματοληψίας Nyquist καθώς και τις σχέσεις που δίνουν το πλήθος των δυαδικών ψηφίων ανά δείγμα καθώς και το εύρος ζώνης της διαμόρφωσης PCM.

(α). Γνωρίζουμε ότι ο μετασχηματισμός Fourier των σημάτων δίνεται ως εξής:

$$g_1(t) = \text{rect}\left(\frac{t}{2 \cdot 10^4}\right) \stackrel{FT}{\leftrightarrow} G_1(f) = 2 \cdot 10^4 \cdot \text{sinc}(2 \cdot 10^4 \cdot f)$$

$$g_2(t) = \delta(t) \stackrel{FT}{\leftrightarrow} G_2(f) = 1$$

Επίσης ο αντίστροφος μετασχηματισμός Fourier των σημάτων $H_1(f)$ και $H_2(f)$ θα δίνεται ως εξής:

$$H_1(f) = \text{rect}\left(\frac{f}{20000}\right) \stackrel{FT}{\leftrightarrow} h_1(t) = 20000 \text{sinc}(20000t)$$

$$H_2(f) = \text{rect}\left(\frac{f}{10000}\right) = \text{rect}\left(\frac{f}{10000}\right) \stackrel{FT}{\leftrightarrow} h_2(t) = 10000 \text{sinc}(10000t)$$

Τα παραπάνω φίλτρα παριστάνουν ορθογώνιους τετραγωνικούς παλμούς με τα ακόλουθα χαρακτηριστικά:

- Φίλτρο 1 : Μέγιστη συχνότητα 10 KHz, Εύρος ζώνης του $H_1(f)$ είναι 10 KHz
- Φίλτρο 2 : Μέγιστη συχνότητα 5 KHz, Εύρος ζώνης $H_2(f)$ είναι 5 KHz

Οι έξοδοι από τα φίλτρα δίνονται σύμφωνα με την εξίσωση της σελ. 58 του βιβλίου «Ψηφιακές Επικοινωνίες Ι», Γ. Φούσκα

$$Y_1(f) = G_1(f) \cdot H_1(f)$$

$$Y_2(f) = G_2(f) \cdot H_2(f)$$

Οι συχνότητες αποκοπής των βαθυπερατών φίλτρων χαρακτηρίζουν και τα εύρη ζώνης των σημάτων εξόδου.

Οπότε

- Εύρος ζώνης $y_1(t) \rightarrow W_{y_1(t)} = 10 \text{ KHz}$
- Εύρος ζώνης $y_2(t) \rightarrow W_{y_2(t)} = 5 \text{ KHz}$

Το σήμα $y(t) = y_1(t) \cdot y_2(t)$ δίνεται στο πεδίο συχνότητας και ως $Y(f) = Y_1(f) * Y_2(f)$.

Σύμφωνα με την υπόδειξη, το συνολικό εύρος ζώνης της συνέλιξης των σημάτων δίνονται και ως άθροισμα του εύρους ζώνης του κάθε σήματος και επόμενως

- Εύρος ζώνης $y(t) \rightarrow W_{y(t)} = 10 \text{ KHz} + 5 \text{ KHz} = 15 \text{ KHz}$

(β). Γνωρίζουμε από τη θεωρία ότι η ελάχιστη συχνότητα δειγματοληψίας ή συχνότητα Nyquist ισούται με το διπλάσιο της φασματικής συνιστώσας της υψηλότερης συχνότητας. Οπότε

$$f_{s_{y_1}(t)} = 2 \cdot 10 \text{ KHz} = 20 \text{ KHz}$$

$$f_{s_{y_2}(t)} = 2 \cdot 5 \text{ KHz} = 10 \text{ KHz}$$

$$f_{s_{y(t)}} = 2 \cdot 15 \text{ KHz} = 30 \text{ KHz}$$

(γ). Ο αριθμός των ψηφίων δίνεται από τη σχέση

$$k = \log_2 L = \log_2(32768) = 15$$

(δ). Το απαιτούμενο εύρος ζώνης δίνεται από τον τύπο

$$B_{PCM} \geq \frac{1}{2} f_{s,y(t)} \log_2 L = \frac{1}{2} 30 \cdot 10^3 \cdot 15 = 225 \cdot 10^3 \text{ Hz} = 225 \text{ KHz}$$

ΘΕΜΑ 2

ΕΞ 2017Α /Θ2

Δίνεται το σήμα $X(f) = \text{rect}\left(\frac{f}{4a}\right)$.

α) Να προσδιοριστούν για το σήμα $y(t) = x(t) + \frac{1}{2}x\left(\frac{t}{2}\right)$, οι εκφράσεις του δειγματοσιμένου σήματος στο πεδίο του χρόνου $y_s(n)$. (5 μονάδες)

β) Να εξηγήσετε αν τα παρακάτω σήματα είναι περιοδικά και να υπολογιστούν οι περίοδοι (αν υπάρχουν)

i) $y(t)$ και (3 μονάδες)

ii) $z(t) = \frac{\mathfrak{F}^{-1}\{X(f) * [\delta(f-20) + \delta(f+20)]\}}{2a\pi \sin c(4at)}$, (7 μονάδες)

(όπου με $\mathfrak{F}^{-1}\{ \}$ εννοείται αντίστροφος μετασχηματισμός Fourier και με $*$ εννοείται η πράξη της συνέλιξης).

γ) Προκειμένου να μεταδοθούν τα σήματα $y(t)$ και $z(t)$ κάθε ένα θα υποστεί δειγματοληψία σε ρυθμό Nyquist, θα κωδικοποιηθεί κατά PCM με 8 bits και κατόπιν θα μεταδοθούν και τα δύο με πολυπλεξία FDMA. Να υπολογιστεί το συνολικό απαιτούμενο εύρος ζώνης αν $a=10$. (5 μονάδες)

α)

$$X(f) = \text{rect}\left(\frac{f}{4a}\right) \leftrightarrow 4a \text{ sinc}(4at) = x(t)$$

$$y(t) = x(t) + \frac{1}{2}x\left(\frac{t}{2}\right) = 4a \text{ sinc}(4at) + \frac{1}{2}4a \text{ sinc}\left(4a \frac{t}{2}\right) = 4a \text{ sinc}(4at) + 2a \text{ sinc}(2at)$$

$$y(t) = 4a \text{ sinc}(4at) + 2a \text{ sinc}(2at) \leftrightarrow \text{rect}\left(\frac{f}{4a}\right) + \text{rect}\left(\frac{f}{2a}\right) = Y(f)$$

Παρατηρούμε ότι έχουμε άθροισμα δύο σημάτων βασικής ζώνης με εύρος $4a$ ($f_{max}=2a$) και $2a$ ($f_{max}=a$) αντίστοιχα. Άρα $f_{max}=2a$ και επομένως η συχνότητα δειγματοληψίας Nyquist είναι $f_{s,min}=4a$.

Άρα το δειγματοσιμμένο σήμα στο πεδίο του χρόνου $y_\delta(n)$ είναι:

$$\begin{aligned} y_\delta(n) &= y(t) \Big|_{t=nT_s} = 4a \text{ sinc}\left(4an \frac{1}{f_{s,min}}\right) + 2a \text{ sinc}\left(2an \frac{1}{f_{s,min}}\right) = \\ &= 4a \text{ sinc}\left(4an \frac{1}{4a}\right) + 2a \text{ sinc}\left(2an \frac{1}{4a}\right) = \\ &= 4a \text{ sinc}(n) + 2a \text{ sinc}\left(\frac{n}{2}\right) \end{aligned}$$

β)

(i) Το σήμα $y(t)$ δεν είναι περιοδικό γιατί το φάσμα του είναι συνεχές

(ii)

$$\begin{aligned} z(t) &= \frac{\mathfrak{F}^{-1}\{X(f) * [\delta(f - 20) + \delta(f + 20)]\}}{2a\pi \operatorname{sinc}(4at)} = \frac{x(t)2 \cos(2\pi 20t)}{2a\pi \operatorname{sinc}(4at)} = \\ &= \frac{4a \operatorname{sinc}(4at) 2 \cos(2\pi 20t)}{2a\pi \operatorname{sinc}(4at)} \Leftrightarrow z(t) = \frac{4}{\pi} \cos(2\pi 20t) \end{aligned} \quad (\text{A})$$

Άρα το σήμα αυτό είναι περιοδικό με περίοδο 1/20 sec.

γ)

Σύμφωνα με την ανάλυση στο ερώτημα 1), η συχνότητα δειγματοληψίας για το $y(t)$ είναι $f_{s,\min}=4a$ samples/sec.

Το αντίστοιχο εύρος ζώνης θα είναι

$$\frac{1}{2} f_{s,\min} N = \frac{1}{2} 4a \cdot 8 = 16a \text{ Hz}$$

Από την (Α) βλέπουμε ότι

$Z(f) = \frac{2}{\pi} (\delta(f - 20) + \delta(f + 20))$, άρα η συχνότητα δειγματοληψίας για το $z(t)$ είναι $f'_{s,\min}=40\text{Hz}$. Το

αντίστοιχο εύρος ζώνης θα είναι

$$\frac{1}{2} f'_{s,\min} N = \frac{1}{2} 40 \cdot 8 = 160 \text{ Hz}$$

Επομένως συνολικά απαιτείται εύρος ζώνης $16a+160=320$ Hz.

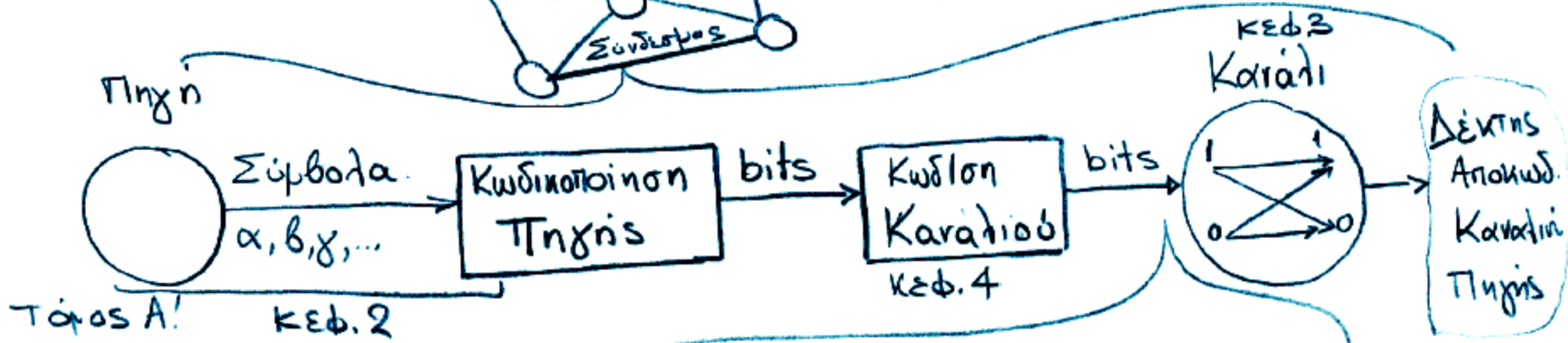
Θεωρία Πληροφορίας

Επικοινωνιακό Μοντέλο

Επικοινωνία: Μεταβίβαση Πληροφορίας

Δίκτυο Η/Υ
Τύπος Γ!

Αντιστοιχισή bits σε
κυματομορφή (ψηφιακή
διαμόρφωση φέροντος)
Τύπος Β!

Ειδικά θέματα:

- 1) Πιθανότητες- Διακριτές τυχαιές μεταβλητές
- 2) Ποσότητα Πληροφορίας
- 3) Πηγές Συμβόλων με/χωρίς μνήμη
- 4) Κωδικοποίηση πηγής

• Σύμβολα Πηγής $\rightarrow$ Δομικές μονάδες σήματος Πληροφορίας

$\hookrightarrow$ Τυχαία η διαδοχή τους (τυχαία μεταβλητή)

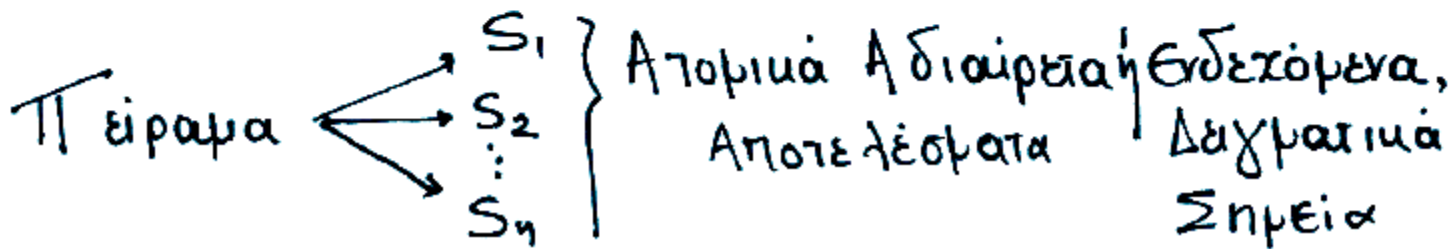
• Σφάλματα λόγω θορύβου στο κανάλι $\rightarrow$ τυχαία μεταβλητή
 $\Rightarrow$ Χρήση Πιθανοτήτων

για την περιγραφή της ροής πληροφορίας
από την πηγή διαπέσου του καναλιού στο δέκτη

Πιθανότητες. Εισαγωγή

Τυχαίο Πείραμα (Το αποτέλεσμα του δεν είναι εκ των προτέρων βέβαιο)

Π.χ. ρίψη νομισματος, ζάρια, ορθή αποστολή πακέτου από κόμβο Α στον κόμβο Β.

Διαφάνειες 3-12

Αρχείου PLH22_info_theory_3rdOSS_2018_main

Ο δειγματικός χώρος ορίζεται ως το σύνολο των
ενδεχομένων $\{S_1, S_2, \dots, S_n\}$

και αντιστοιχίζεται σε μια τυχαία μεταβλητή (τ.μ.)

$X = \{x_1, x_2, \dots, x_n\}$ με τη σχέση $P(S_i) = P(X=x_i) = P(x_i)$
"πιθανότητα ενδεχομένου S_i "
"η τ.μ. X να ισούται με x_i ,"

Ιδιότητες Πιθανοτήτων

- Το άθροισμα των πιθανοτήτων όλων των ενδεχομένων ισούται με 1 $\sum_{i=1}^n P(x_i) = 1$.

- Η πιθανότητα ενός ενδεχομένου Πάντα ανήκει στο

διαστήμα $[0, 1]$

$$0 \leq P(x_i) \leq 1$$

↑ αληθινό

↑ βέβαιο

Συμπύκνωση Συνδυασμένης Πιθανότητας δύο

επιδεχομένων x_i, y_j δύο τ.ρ. X, Y

$P(x_i, y_j)$: πιθανότητα $X=x_i$ και $Y=y_j$

$P(y_j, x_i)$

Υπο συνθήκη πιθανότητα : πιθανότητα $X=x_i$ με δεδομένο ότι $Y=y_j$

$$P(x_i / y_j) = \frac{P(x_i, y_j)}{P(y_j)}$$

↑ επιδεχόμενο
επιφάνειας

↑ δεδομένο

ισχύει επίσης ότι:

$$P(y_j / x_i) = \frac{P(y_j, x_i)}{P(x_i)} = \frac{P(x_i, y_j)}{P(x_i)}$$

$$\cdot \text{Άρα, } P(X_i, Y_j) = P(X_i/Y_j)P(Y_j) = P(Y_j/X_i)P(X_i)$$

· Όταν τα X_i, Y_j είναι μεταξύ τους ανεξάρτητα
(δηλ το αποτέλεσμα α του ενός δεν επηρεάζει το
αποτέλεσμα α του άλλου)

Έχουμε :

$$P(X_i/Y_j) = P(X_i)$$

$$P(Y_j/X_i) = P(Y_j)$$

$$\cdot \text{Άρα, } P(X_i, Y_j) = P(X_i) \cdot P(Y_j)$$

Μέση τιμή τυχαίας μεταβλητής X

Αν $X = \{x_1, x_2, \dots, x_n\}$ με $\{P(x_1), P(x_2), \dots, P(x_n)\}$

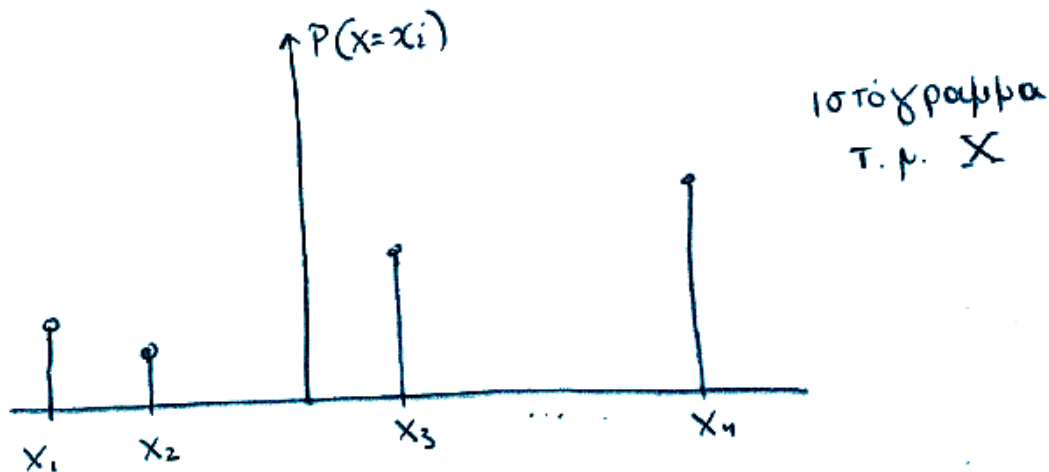
Ισχύει ότι

$$E(X) = \sum_{i=1}^n x_i \cdot P(x_i).$$

Για 1 τυχαία μεταβλητή διακριτή

X με διακριτά ενδεχόμενα $\{x_1, x_2, \dots, x_n\}$

το σύστημα των πιθανοτήτων $P(X=x_i) = p(x_i) = \{p(x_1), p(x_2), \dots, p(x_n)\}$
ορίζει τη συνάρτηση πιθανότητας μάζας. (σελ. 23)

Ιδιότητες: $0 \leq p(x_i) \leq 1$
 $\sum_{i=1}^n p(x_i) = 1$

Συνάρτηση κατανομής αθροιστικής πιθανότητας τ.μ. X

$$F(X \leq x) = \sum_{x_i \leq x} p(x_i) \quad 0 \leq F(X \leq x) \leq 1$$

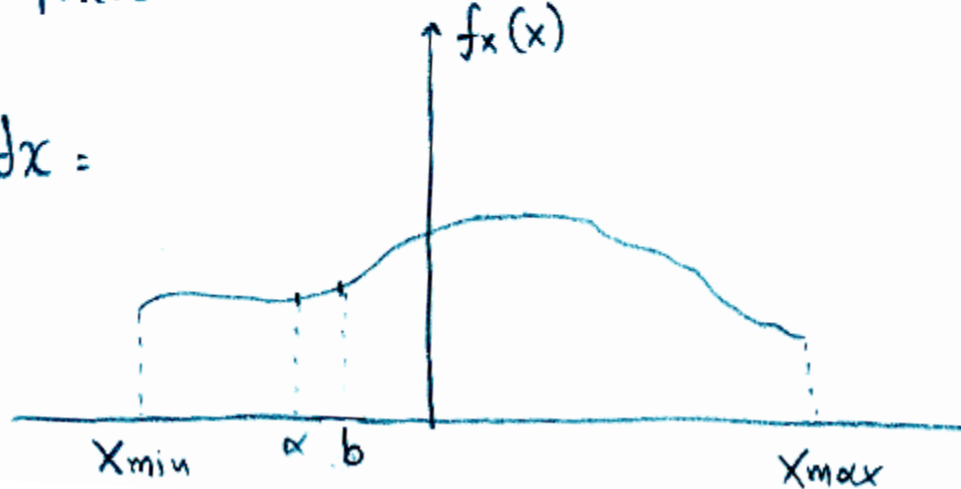
Για μια τ.ρ. X συνεχιά (παιρνει τιμές από συνεχές διάστημα)
 $X \in [x_{\min}, x_{\max}]$

Συνάρτηση κατανομής $F(X \leq x_0) = \int_{-\infty}^{x_0} f_x(x) dx$

$f_x(x)$: συνάρτηση πυκνότητας πιθανότητας

$$P(a \leq X \leq b) = \int_a^b f_x(x) dx =$$

$$= F(X \leq b) - F(X \leq a)$$

Για 2 διακριτές τ.ρ.

$$X = \{x_1, x_2, \dots, x_n\}$$

$$Y = \{y_1, y_2, \dots, y_m\}$$

η συνδυασμένη πιθανότητα μάζας ορίζεται

ως: $P(X=x_i, Y=y_j) \rightarrow$ ισοδυναμεί με πίνακα $n \times m$

Ακραία Πιθανότητα μάζας ως προς X :

$$P(X_{\underline{i}}) = \sum_{j=1}^m P(X_{\underline{i}}, Y_j) \quad i=1, \dots, n$$

Ακραία Πιθανότητα μάζας ως προς Y

$$P(Y_{\underline{j}}) = \sum_{i=1}^n P(X_i, Y_{\underline{j}}) \quad j=1, \dots, m$$

Είδηση/Πληροφορία 1

Χιόνισε στη Σαχάρα ύστερα από σχεδόν 40 χρόνια

Είδηση/Πληροφορία 2

Στα λευκά ο Παρνασσός -Γέμισε κόσμο

Ποσότητα Πληροφορίας 1 > Ποσότητα Πληροφορίας 2

{Ποσότητα Πληροφορίας} = $f(1/\{\text{Πιθανότητα Εμφάνισης}\})$

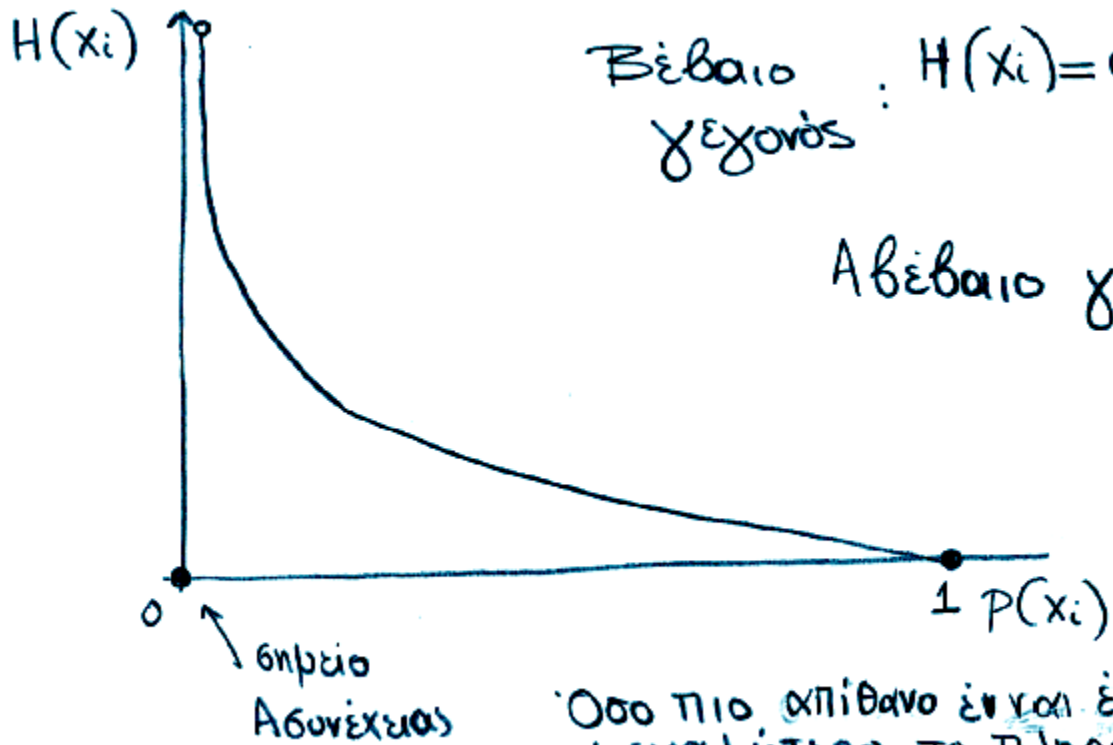
→ Ποσότητα Πληροφορίας ή Πληροφοριακό Περιεχόμενο $H(x_i)$
γεγονότος x_i τυχαίας μεταβλητής X (σελ. 28)

Αν πιθανότητα εμφάνισης του x_i η $P(x_i)$

τότε $H(x_i) = -\log_2 [P(x_i)]$ bits * Παρακάτω όπου

$H(x_i) = 1$ bit όταν
 $P(x_i) = \frac{1}{2} \Rightarrow H(x_i) = -\log \frac{1}{2} = -\log 1 + \log 2 = 1$ bit
→ ποσότητα πληροφορίας για αβεβαιότητα μεταξύ 2 ισοπιθανών γεγονότων

$\log(x)$ θα
ενοείται ο
δυναμικός λογάριθμος

Βέβαιο γεγονός : $H(x_i) = 0$ όταν $P(x_i) = 0$
 $P(x_i) = 1$

Αβέβαιο γεγονός

$H(x_i)$
 αντίστροφα
 ανάλογο του $P(x_i)$

Όσο πιο απίθανο είναι ένα γεγονός τόσο μεγαλύτερο το πληροφοριακό περιεχόμενό του.

Σημείωση για $\log_{\alpha} x$:

Συνήθως $\alpha = 2, 10, e$
Σύμβαση $\log_e \rightarrow \ln$

Αν $a^y = x$ τότε $y = \log_{\alpha} x$ (όπου $x > 0$)

Ιδιότητες: $\log_{\alpha}(x \cdot y) = \log_{\alpha}(x) + \log_{\alpha}(y)$

$$\log_{\alpha}\left(\frac{x}{y}\right) = \log_{\alpha}(x) - \log_{\alpha}(y)$$

$$\log_{\alpha}(x^b) = b \cdot \log_{\alpha}(x)$$

$$\log_{\alpha}(1) = 0, \quad \log_{\alpha} \alpha = 1$$

Calculator

$$\log_{\alpha} x = \frac{\log_{10} x}{\log_{10} \alpha}$$

→ Μέση Ποσότητα Πληροφορίας ή μέση πληροφορία ή μέσο πληροφοριακό περιεχόμενο ή εντροπία μιας τυχαιάς μεταβλητής $X = \{x_1, x_2, \dots, x_n\}$

$$H(X) = - \sum_{i=1}^n P(x_i) \log [P(x_i)] = \sum_{i=1}^n P(x_i) H(x_i)$$

μέση τιμή, άθροισμα $H(x_i)$ με συντελεστές βαρύτητας τις πιθαν. εμφανίσεις $P(x_i)$

→ Για κάθε τ. μ. $X = \{x_1, x_2, \dots, x_n\}$ ισχύει ότι

$$0 \leq H(X) \leq \log_2(n)$$

* $H(X) = 0$ όταν έχουμε βέβαιο γεγονός $P(x_i) = 1$
 $P(x_j) = 0 \quad \forall j \neq i$

* $H(X) = \log_2(n)$ όταν έχουμε μέγιστη αβεβαιότητα

⇒ ομοιόμορφη κατανομή τ. μ.

δηλ. $P(x_i) = \frac{1}{n}, i = 1, 2, \dots, n$

π.χ. τ.ρ. με 2^η θάρα
σελ. 28 σκ. 1.4

$$X = \{x_1, x_2\}$$

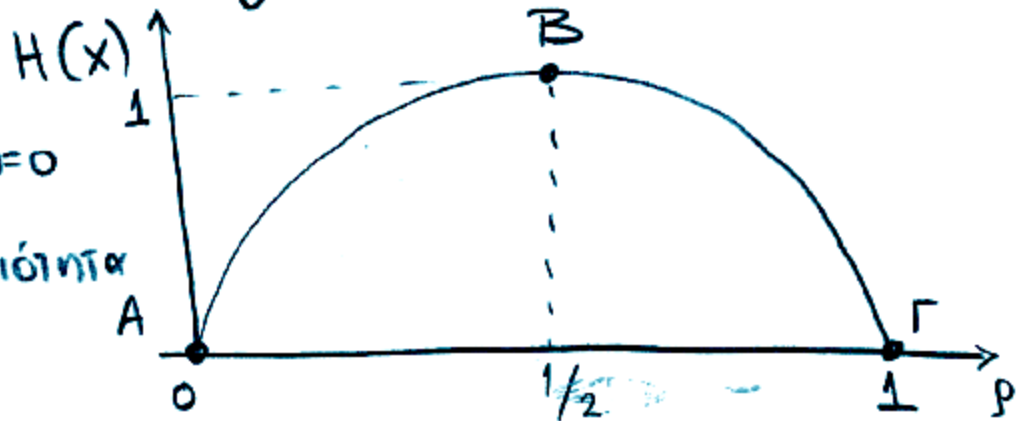
$$\text{Εστω } P(x_1) = p$$

$$P(x_2) = 1 - P(x_1) = 1 - p$$

$$H(X) = -P(x_1) \log(P(x_1)) - P(x_2) \log(P(x_2)) =$$
$$= -p \log p - (1-p) \log(1-p)$$

Σημεία Α, Γ βέβαιο
γεγονός $H(x) = 0$

Σημείο Β: μέγιστη αβεβαιότητα
 $H(x) = \log 2 = 1$

Σχέσεις για 2 τ.μ. X, Y $X = \{x_1, x_2, \dots, x_n\}$

$Y = \{y_1, y_2, \dots, y_m\}$

Συνδυασμένη ^{Ποσότητα} πληροφορίας

$$H(X, Y) = - \sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^m P(x_i, y_j) \log [P(x_i, y_j)]$$

Υπο συνθήκη ^{Ποσότητα} πληροφορίας

$$\begin{aligned} H(X/Y) &= + \sum_{j=1}^m P(y_j) H(X/y_j) = \\ &= \sum_{j=1}^m P(y_j) \left[- \sum_{i=1}^n P(x_i/y_j) \log P(x_i/y_j) \right] = \\ &= - \sum_{j=1}^m \sum_{i=1}^n \underbrace{P(y_j) P(x_i/y_j)}_{P(x_i, y_j)} \log P(x_i/y_j) \\ &= - \sum_{j=1}^m \sum_{i=1}^n P(x_i, y_j) \cdot \log P(x_i/y_j) \end{aligned}$$

Βασική σχέση: $H(X, Y) = H(X) + H(Y/X) = H(Y) + H(X/Y)$

Αρριβαία ποσότητα π πληροφορίας

$$I(X; Y) = H(Y) - H(Y/X) = H(X) - H(X/Y)$$

$H(X)$: αβεβαιότητα της τ.φ. X

$H(X/Y)$: αβεβαιότητα της X δεδομένης της Y

↓
διαφορά μεταξύ των X, Y

$H(Y/X)$: αβεβαιότητα της Y δεδομένης της X

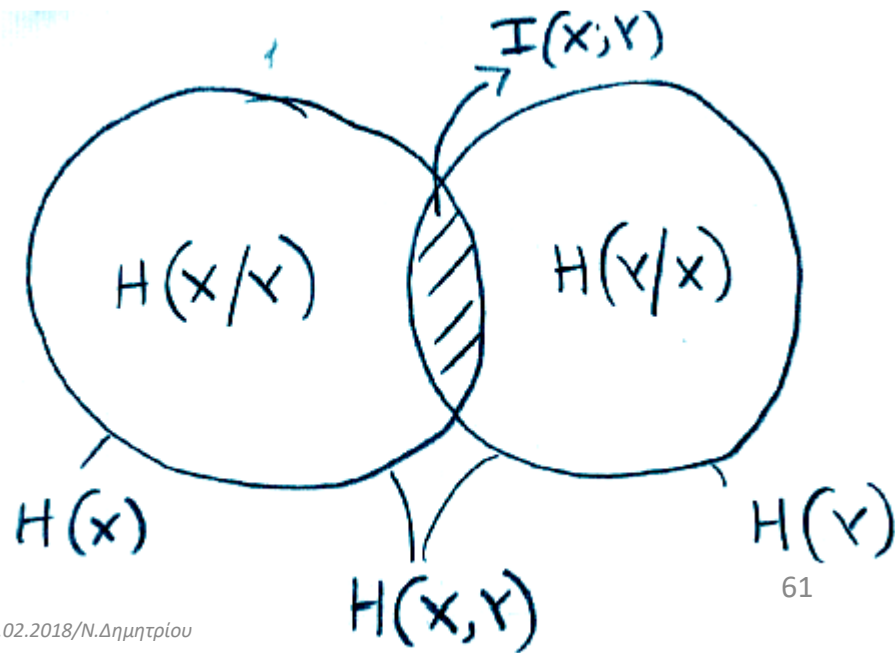
$I(X; Y)$: μέτρο εξάρτησης μεταξύ X, Y

Αν X και Y ανεξάρτητες

$$H(X/Y) = H(X) \quad H(Y/X) = H(Y)$$

$$I(X; Y) = 0$$

$$H(X, Y) = H(X) + H(Y)$$

Παραδείγματα / Ποσότητα πληροφορίας-Εντροπία

⊖ Έρα 2/ΓΕ 2003.04

Δίνονται 2 τ.ρ. X, Y και ο πίνακας συνδυασμένων πιθανοτήτων τους

$Y \backslash X$	$P(x_i, y_j)$			
	$x_1=1$	$x_2=2$	$x_3=3$	$x_4=4$
$y_1=1$	$1/8$	$1/16$	$1/32$	$1/32$
$y_2=2$	$1/16$	$1/8$	$1/32$	$1/32$
$y_3=3$	$1/16$	$1/16$	$1/16$	$1/16$
$y_4=4$	$1/4$	0	0	0

	x_1	x_2	x_3	x_4
y_1	4	2	1	1
y_2	2	4	1	1
y_3	2	2	2	2
y_4	8	0	0	0

$\xrightarrow{\times 32}$
 $\xleftarrow{\div 32}$
 Ζητούμενα:

- 1) $H(X), H(Y)$
- 2) $H(X/Y), H(Y/X)$
- 3) $H(X, Y)$
- 4) $I(X; Y)$

Εντροπία $H(x) = - \sum_{i=1}^4 P(x_i) \log[P(x_i)]$

Υπολογισμός Ακραίων Πιθανοτήτων πάγιας

ως προς x_i : $P(x_1) = \sum_{j=1}^4 P(x_1, y_j) = \frac{1}{8} + \frac{1}{16} + \frac{1}{16} + \frac{1}{4} = \frac{1}{2}$

(αθροίζουμε
τις αντίστοιχες
στήλες του
πίνακα)

$$P(x_2) = \sum_{j=1}^4 P(x_2, y_j) = \frac{1}{16} + \frac{1}{8} + \frac{1}{16} + 0 = \frac{1}{4}$$

$$P(x_3) = \sum_{j=1}^4 P(x_3, y_j) = \frac{1}{32} + \frac{1}{32} + \frac{1}{16} + 0 = \frac{1}{8}$$

$$P(x_4) = \sum_{j=1}^4 P(x_4, y_j) = \frac{1}{32} + \frac{1}{32} + \frac{1}{16} + 0 = \frac{1}{8}$$

Άρα, $H(x) = -P(x_1) \log(P(x_1)) - P(x_2) \log(P(x_2)) -$

$$- P(x_3) \log(P(x_3)) - P(x_4) \log(P(x_4)) =$$

$$= -\frac{1}{2} \log\left(\frac{1}{2}\right) - \frac{1}{4} \log\left(\frac{1}{4}\right) - \frac{1}{8} \log\left(\frac{1}{8}\right) - \frac{1}{8} \log\left(\frac{1}{8}\right) = 1,75 \text{ bits}$$

Όπως για το Y .

Υπολογισμός Ακραιοῦ Πιθανοτήτων μάζας ως προς y_j

$$P(y_1) = \sum_{i=1}^4 P(x_i, y_1) = \frac{1}{8} + \frac{1}{16} + \frac{1}{32} + \frac{1}{32} = \frac{1}{4}$$

$$P(y_2) = \sum_{i=1}^4 P(x_i, y_2) = \frac{1}{16} + \frac{1}{8} + \frac{1}{32} + \frac{1}{32} = \frac{1}{4}$$

$$P(y_3) = \sum_{i=1}^4 P(x_i, y_3) = \frac{1}{16} + \frac{1}{16} + \frac{1}{16} + \frac{1}{16} = \frac{1}{4}$$

$$P(y_4) = \sum_{i=1}^4 P(x_i, y_4) = \frac{1}{4} + 0 + 0 + 0 = \frac{1}{4}$$

$$\text{Άρα, } H(Y) = - \sum_{j=1}^4 P(y_j) \log(P(y_j)) = \left[-\frac{1}{4} \log\left(\frac{1}{4}\right) \right] \cdot 4 = 2 \text{ bits}$$

$$H(X/Y) = - \sum_{i=1}^4 \sum_{j=1}^{4^{J-1}} P(x_i, y_j) [\log P(x_i/y_j)] \quad (1)$$

$$= - \sum_{j=1}^4 P(y_j) \cdot \sum_{i=1}^4 [P(x_i/y_j) \log (P(x_i/y_j))]$$

$$P(x_i/y_j) = \frac{P(x_i, y_j)}{P(y_j)}$$

Υπολογίζοντας τις υπο συνθήκη πιθανότητες και εφαρμόζοντας τη σχέση (1) μπορεί να υπολογισθεί

η $H(X/Y)$

Εναλλακτική λύση: (αποφεύγοντας υπολογισμούς $P(x_i/y_j)$)

$$\text{Ισχύει ότι } H(X, Y) = H(X) + H(Y/X) = H(Y) + H(X/Y)$$

$$\Rightarrow H(X/Y) = H(X, Y) - H(Y)$$

από τον πίνακα υπολογίζεται η $H(X, Y)$ και με την παραπάνω σχέση υπολογίζεται το ζητούμενο

$$H(x, x) = - \sum_{i=1}^4 \sum_{j=1}^4 P(x_i, y_j) \log [P(x_i, y_j)]$$

$$= -\frac{1}{8} \log\left(\frac{1}{8}\right) - \frac{1}{16} \log\left(\frac{1}{16}\right) - \frac{1}{16} \log\left(\frac{1}{16}\right) - \frac{1}{4} \log\left(\frac{1}{4}\right) - \Rightarrow \ln(64) \ln 2$$

$$- \frac{1}{16} \log\left(\frac{1}{16}\right) - \frac{1}{8} \log\left(\frac{1}{8}\right) - \frac{1}{16} \log\left(\frac{1}{16}\right) - 0 \log(0) - \Rightarrow 2n \ln 2$$

$$- \frac{1}{32} \log\left(\frac{1}{32}\right) - \frac{1}{32} \log\left(\frac{1}{32}\right) - \frac{1}{16} \log\left(\frac{1}{16}\right) - 0 \log(0) - \Rightarrow 3n \ln 2$$

$$- \frac{1}{32} \log\left(\frac{1}{32}\right) - \frac{1}{32} \log\left(\frac{1}{32}\right) - \frac{1}{16} \log\left(\frac{1}{16}\right) - 0 \log(0) - \Rightarrow 4n \ln 2$$

$$\log\left(\frac{1}{4}\right) = \log(4^{-1}) = \log(2^{-2}) = -2\log 2 = -2$$

Είρται: $\log\left(\frac{1}{8}\right) = \log(8^{-1}) = \log\left[(2^3)^{-1}\right] = \log(2^{-3}) =$
 $= -3\log(2) = -3$

$$\log\left(\frac{1}{16}\right) = \log(16^{-1}) = \log(2^{-4}) = -4\log 2 = -4$$

$$\log\left(\frac{1}{32}\right) = \log(32^{-1}) = \log(2^{-5}) = -5\log 2 = -5$$

Εξήγηση για το $\log(0)$

Καθόλου, $\lim_{x \rightarrow 0} \log(x) = -\infty$

Όπως στην περίπτωση μας, όπου υπολογίζαμε την ποσότητα πληροφορίας $H(x_i) = -\log(p(x_i))$, ισχύει

ότι $H(x_i) = 0$ όταν το $p(x_i)$ ισχύει $\begin{cases} p(x_i) = 1 \\ \frac{1}{p(x_i)} = 0 \end{cases}$

Άρα, θέτουμε $\log(0) = 0$ (μόνο στην περίπτωση υπολογισμών ποσότητας πληροφορίας)

$$\begin{aligned} \text{Αρα, } H(x, y) &= -\frac{1}{8}(-3) - \frac{1}{16}(-4) - \frac{1}{16}(-4) - \frac{1}{4}(-2) - \\ &- \frac{1}{16}(-4) - \frac{1}{8}(-3) - \frac{1}{16}(-4) - 0 - \\ &- \frac{1}{32}(-5) - \frac{1}{32}(-5) - \frac{1}{16}(-4) - 0 - \\ &- \frac{1}{32}(-5) - \frac{1}{32}(-5) - \frac{1}{16}(-4) - 0 = \end{aligned}$$

$$= \frac{2 \cdot 3}{8} + \frac{6 \cdot 4}{16} + \frac{4 \cdot 5}{32} + \frac{2}{4} = \frac{3}{4} + \frac{3}{2} + \frac{5}{8} + \frac{1}{2} =$$

$$= \frac{6+12+5+4}{8} = \frac{27}{8} = 3,375 \text{ bits}$$

$$\text{Αρα, } H(x/y) = H(x, y) - H(y) = 3,375 - 2 = 1,375 \text{ bits}$$

$$\text{και } H(y/x) = H(x, y) - H(x) = 3,375 - 1,75 = 1,625 \text{ bits}$$

$$\text{και } I(x; y) = H(x) - H(x/y) = 1,75 - 1,375 = 0,375 \text{ bits}$$

→ Πηγές Συμβόλων

* Ισοπιθανά & Ανεξάρτητα Διαδοχικά Σύμβολα
γ πιθανά σύμβολα

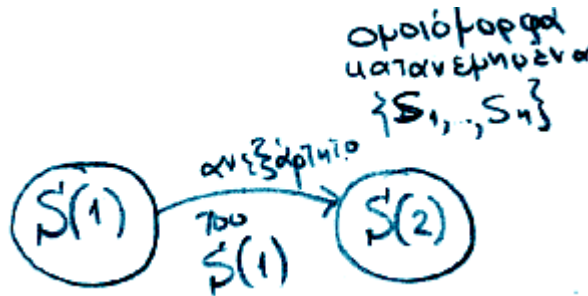
τ.π. $S = \{s_1, s_2, \dots, s_n\}$

$\circ \rightarrow \dots S(i), S(i-1) \dots S(3), S(2), S(1)$

$$P(S(i) = s_1) = P(s_1) = P(s_2) = \dots = P(s_n) = \frac{1}{n}$$

⇒ Εντροπία Πηγής $H_0(S) = \log(n)$ (μέγιστη)

⇒ Ομοιόμορφη Κωδικοποίηση συμβόλων · τελική εντροπία $H_0(S)$

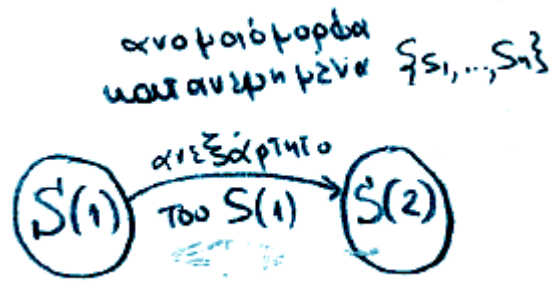
* Όχι ισοπιθανά αλλά διαδοχικά ανεξάρτητα (πηγή χωρίς μνήμη)

π.χ.
αλφάβητο
 $P('α') = 11,7\%$
 $P('ψ') = 0,1\%$

Σύμβολα $P(S_i) \neq P(S_j)$ $P(S(n+1)/S(n)) = P(S(n+1))$
 $\exists i, j \in \{1, \dots, n\}$ ώστε $\uparrow$

Εντροπία πηγής $H_1(S) < H_0(S)$

$\Rightarrow$ Με χρήση αναμοιόμορφης κωδικοποίησης (βασισμένης στις $P(S_i)$) επιτυγχάνεται η συμπύκνωση της εντροπίας των τελικών συμβόλων της πηγής

Συμπύεση Πληροφορίας ή Κωδικοποίηση Πηγής ...

- **Ορισμοί**
  - **Μη ιδιάζων κώδικας**
    - Όταν όλες οι κωδικές λέξεις είναι διαφορετικές
  - **Μοναδικά αποκωδικοποιήσιμος**
    - Όταν και οι ακολουθίες των κωδικών λέξεων είναι διαφορετικές
  - **Άμεσος ή Μη Προθεματικός κώδικας**
    - Κάθε μοναδικά αποκωδικοποιήσιμος κώδικας που επιτρέπει την άμεση αποκωδικοποίηση της κωδικής λέξης χωρίς να χρειάζεται να λάβει υπόψη του τις επόμενες κωδικές λέξεις.
    - Ο άμεσος κώδικας αποτελείται από κωδικές λέξεις οι οποίες δεν αποτελούν μέρος (προθέματα άλλων)

Διαφάνειες 46-73

Αρχείου PLH22_info_theory_3rdOSS_2018_main

Συμπύεση Πληροφορίας ή Κωδικοποίηση Πηγής ...

- **Παράδειγμα**

- Μη ιδιάζων, I,II,III,IV
- Μοναδικά αποκωδικοποιήσιμος, II,III,IV. Ο I δεν είναι αφού ΦΦΦΦ, ΦΦΨ, ΨΨ όλα έχουν κωδική λέξη την ίδια, 0000
- Άμεσοι κώδικες, II και III
- Ο κώδικας IV δεν είναι άμεσος αφού χρειάζεται να γνωρίζουμε ψηφία που ανήκουν στην επόμενη κωδική λέξη, π.χ. 011011100?

	I	II	III	IV
Φ	0	00	0	0
Χ	11	01	10	01
Ψ	00	10	110	011
Ω	01	11	1110	0111

Θ5 / ΓΕ : 10203

Πηγή 8 συμβόλων

S_i	A	B	Γ	Δ	E	Z	H	Θ	τ.τ. $\sum_{i=1}^8 P(S_i) = 1$
$P(S_i)$	$\frac{1}{8}$	$\frac{1}{4}$	$\frac{1}{16}$	$\frac{1}{32}$	$\frac{1}{4}$	$\frac{1}{32}$	$\frac{1}{8}$	$\frac{1}{8}$	

Σύμβολα με χαμηλότερο πληροφοριακό περιεχόμενο:

↓
Σύμβολα με υψηλότερη πιθανότητα εμφάνισης E, B

$$H(S_i) = -\log [P(S_i)] \frac{\text{bits}}{\text{symbol}} = -\log \frac{1}{4} = -(\log 1 - \log 4) =$$
$$= -(0 - \log 2^2) = -(-2 \log 2) = 2 \frac{\text{bits}}{\text{symbol}}$$

Σύμβολα με υψηλότερο πληροφοριακό περιεχόμενο

↓
Σύμβολα με χαμηλότερη πιθανότητα εμφάνισης Δ, Z

$$H(S_i) = -\log \left(\frac{1}{32} \right) = -(\log 1 - \log 32) = -(0 - \log 2^5) =$$
$$= 5 \log 2 = 5 \text{ bits/symbol}$$

Μέσο Πληροφοριακό Περιεχόμενο Πηγής

$$H(S) = - \sum_{i=1}^8 p(s_i) \log [P(s_i)] = -P(A) \log [P(A)] - P(B) \log [P(B)] -$$

$$- P(\Gamma) \log [P(\Gamma)] - P(\Delta) \log [P(\Delta)] - P(E) \log [P(E)] - P(Z) \log [P(Z)] -$$

$$- P(H) \log [P(H)] - P(\Theta) \log [P(\Theta)] = -\frac{1}{8} \log \left(\frac{1}{8}\right) - \frac{1}{4} \log \frac{1}{4} - \frac{1}{16} \log \frac{1}{16} -$$

$$- \frac{1}{32} \log \left(\frac{1}{32}\right) - \frac{1}{4} \log \left(\frac{1}{4}\right) - \frac{1}{32} \log \left(\frac{1}{32}\right) - \frac{1}{8} \log \left(\frac{1}{8}\right) - \frac{1}{8} \log \left(\frac{1}{8}\right) =$$

$$= \frac{3}{8} \log 8 + \frac{2}{4} \log 4 + \frac{1}{16} \log 16 + \frac{2}{32} \log 32 = \frac{3}{8} \cdot 3 + \frac{2}{4} \cdot 2 + \frac{1}{16} \cdot 4 + \frac{2}{32} \cdot 5 =$$

$$= \frac{36}{32} + \frac{32}{32} + \frac{8}{32} + \frac{10}{32} = \frac{86}{32} = 2,6875 \text{ bits/symbol.}$$

Αν τα σύμβολα ήταν 16 οπιθάρα (πιθαρότητες εσηοπήης ακολουθούν οποιόθορη καταροή)

$$P(s_i) = \frac{1}{n} = \frac{1}{8}$$

$$H(s_i) = \log(n) = \log 8 = 3 \frac{\text{bits}}{\text{symbol}}$$

$$H(S) = - \sum_{i=1}^8 \frac{1}{n} \cdot \log \frac{1}{n} = -n \cdot \frac{1}{n} \cdot \log \frac{1}{n} = \log n = \log 8 = 3 \frac{\text{bits}}{\text{symbol}}$$

Τρόποι κωδικοποίησης

Ⓐ Ομοιόμορφη (θεωρώντας ίδιο αριθμό bits ανά σύμβολο)

A 000 ← 3 bits/symbol → Μέσο μήκος κώδικα

Β 001

Γ 010

Δ 011

Ε 100

Ζ 101

Η 110

Θ 111

Ⓑ Αποδοτικότητα (βασισμένη στην εντροπία της πηγής)

Σκοπός: κατασκευή κατάλληλου κώδικα του οποίου

το μέσο μήκος να προσεγγίζει την εντροπία των

συμβόλων της πηγής

$$H(S) < \bar{L} < \log n$$

2.6875 bits/symbol

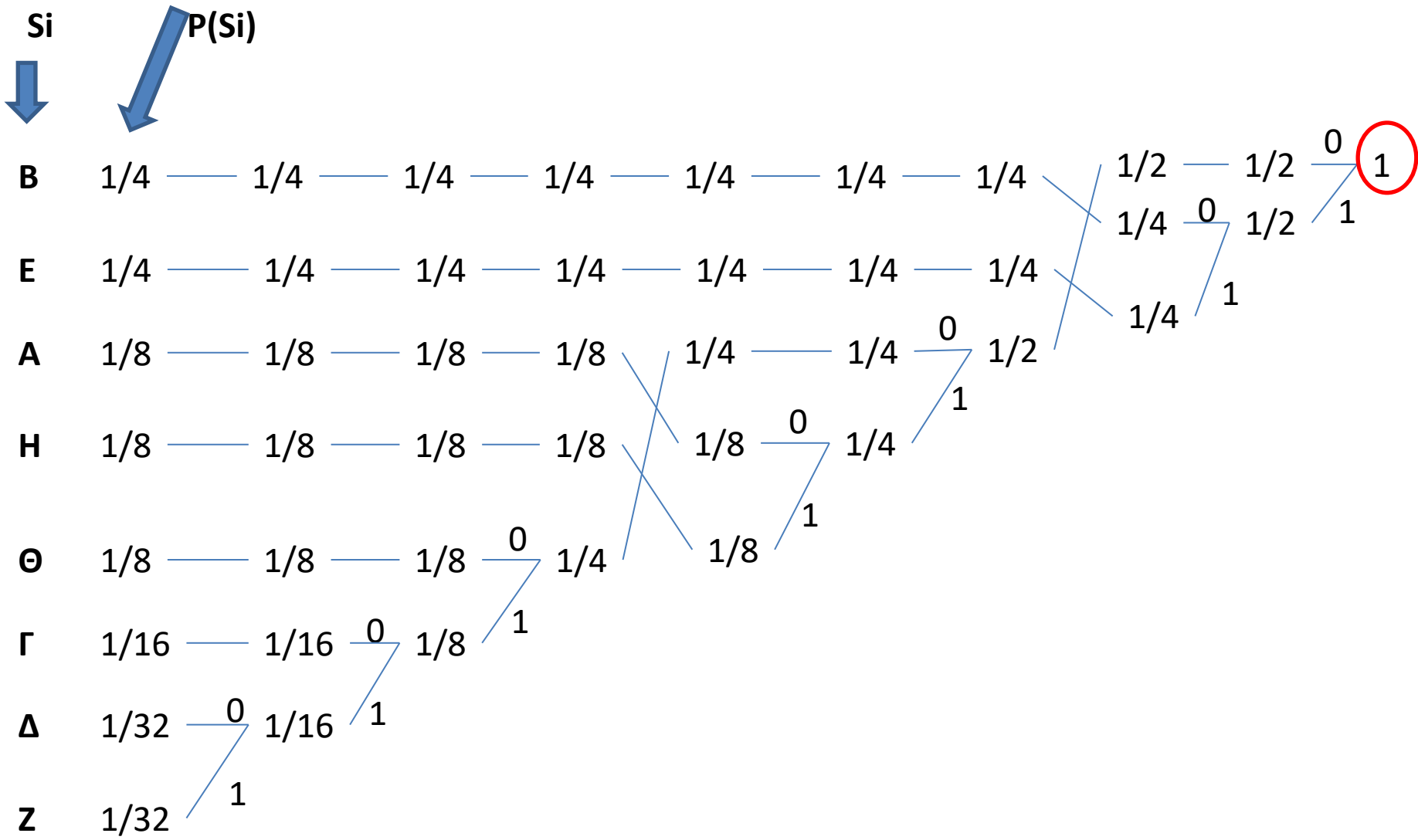
3 bits/symbol

Κωδικοποίηση Huffman (JPEG, MPEG)

Άριστος κώδικας: max επίδοση

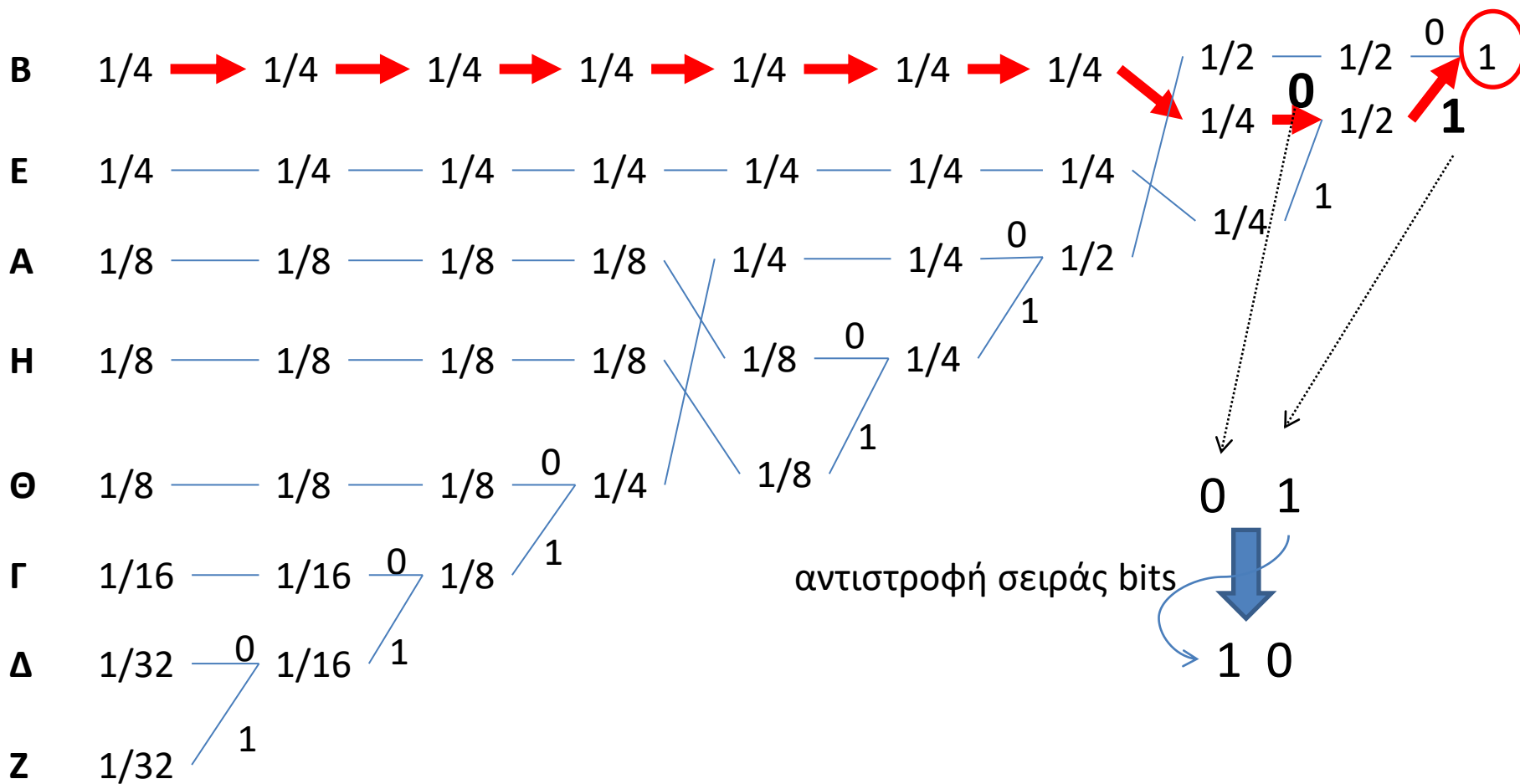
- ① Διατάξη κατά φθίνουσα $P(S_i)$
- ② Τα 2 τελευταία σύμβολα ενώνονται σε 1 με $P(\text{αθροιστική}) = P(S_i)P(S_j)$
- ③ Αναδιάταξη Συμβόλων.
- ④ Επανάληψη του ② μέχρι να καταλήξουμε σε 2 σύμβολα.
- ⑤ Από το τέλος στην αρχή σχηματίζουμε τον κώδικα για κάθε σύμβολο.

Σύμβολο **Πιθανότητα**

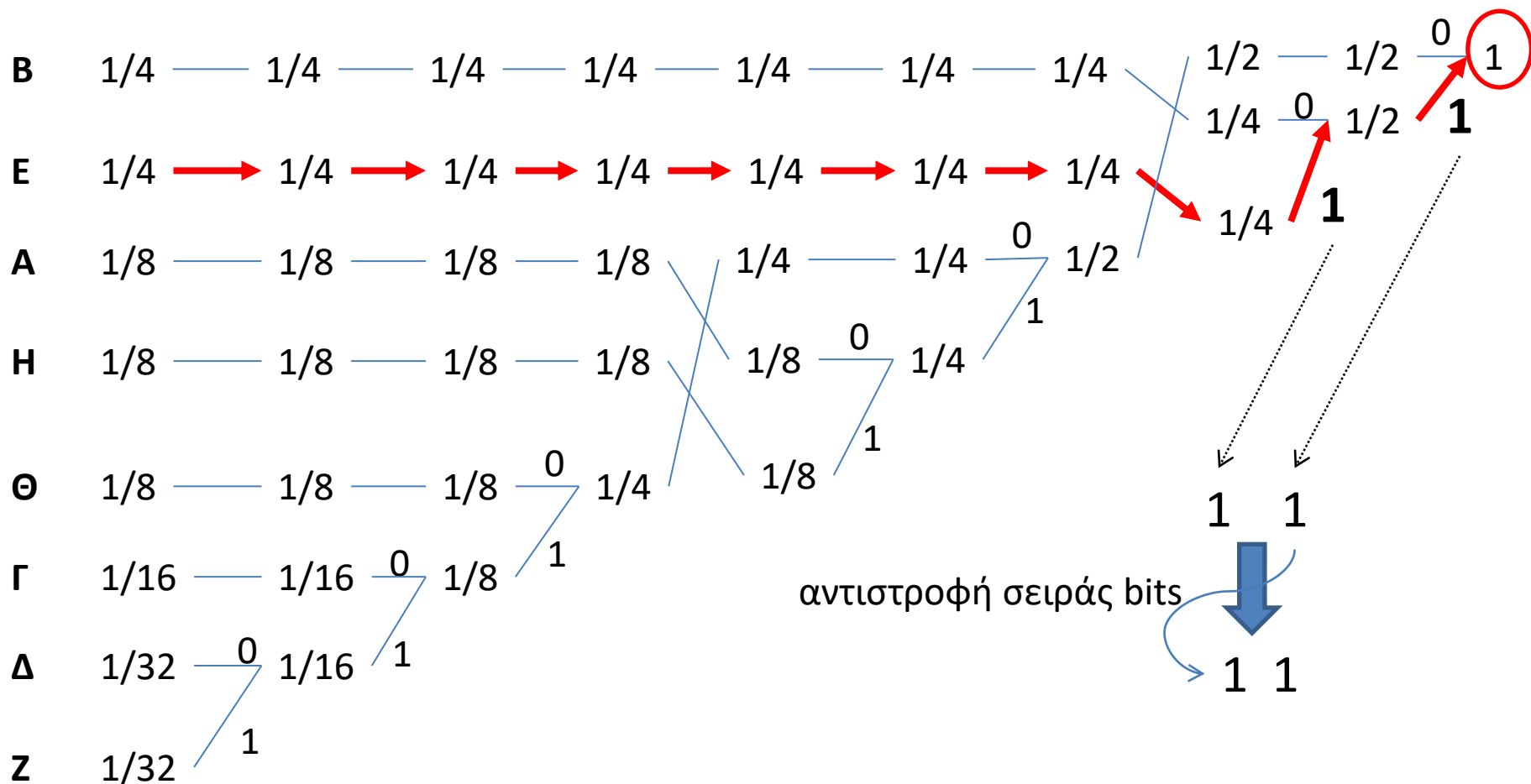

Σύμβολο Β

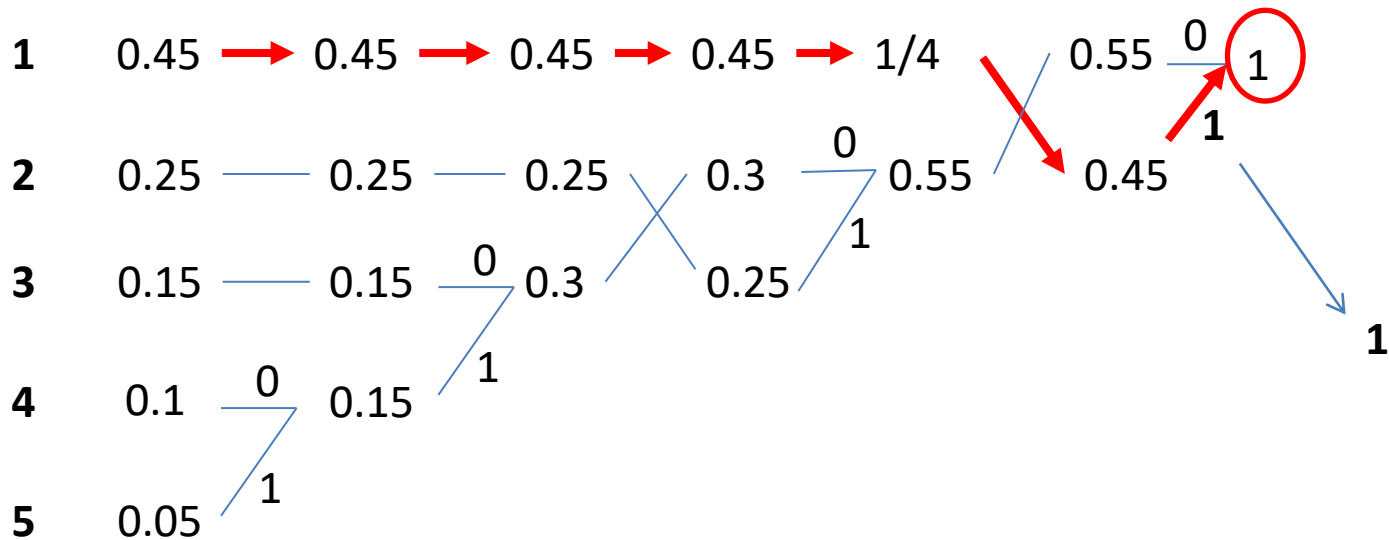
Σύμβολο Ε

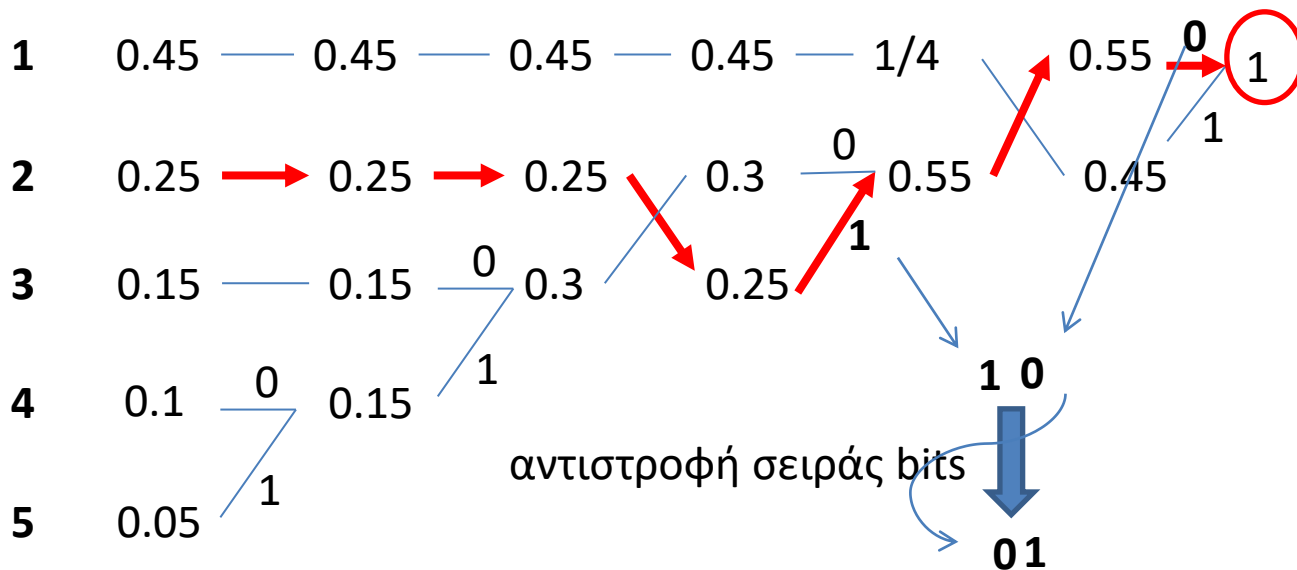

Σύμβολο 1

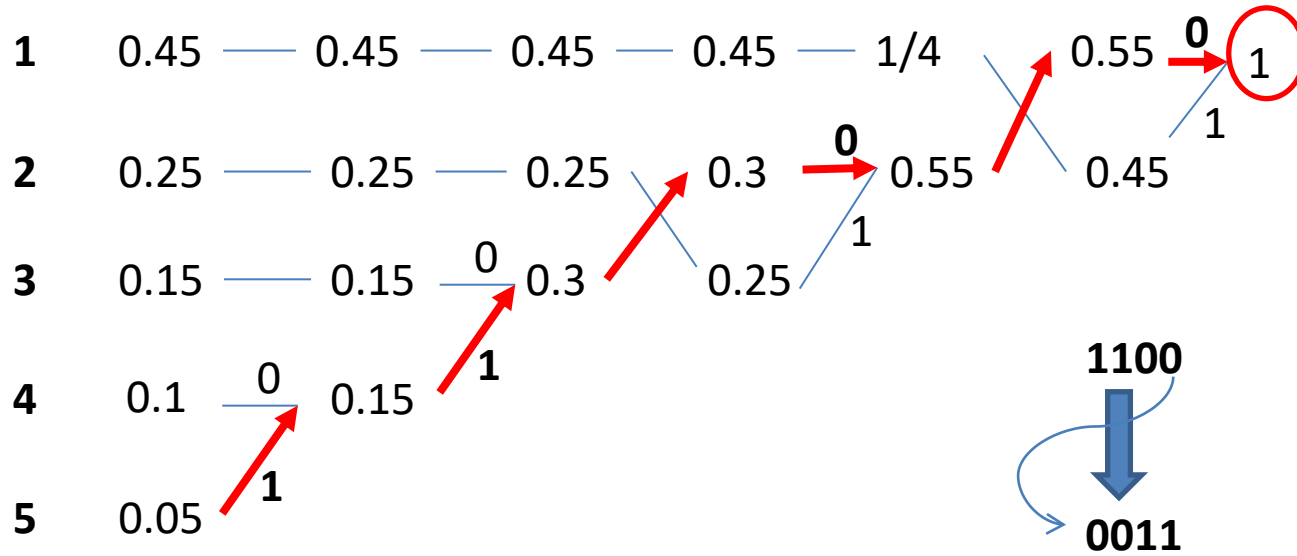

Σύμβολο 2

Σύμβολο 5

Κωδ. Huffman με
Χρήση δυαδικού δένδρου

1. Τοποθέτηση συμβόλων με αύξουσα σειρά πιθανοτήτων: ΖΔΓΘΗΑΕΒ
2. Ομαδοποίηση Σ, Δ στο Σ₁ $P_{Σ_1} = 1/32 + 1/32 = 1/16$
3. Σ₁ ΓΘΗΑΕΒ με αυξ. σειρά πιθανοτήτων, άρα ομαδοποίηση Σ₁, Γ στο Σ₂ $P_{Σ_2} = 1/16 + 1/16 = 1/8$
4. Σ₂ ΘΗΑΕΒ με αυξ. σειρά πιθανοτήτων άρα ομαδοποίηση Σ₂, Θ στο Σ₃ $P_{Σ_3} = 1/8 + 1/8 = 1/4$
5. Σ₃ ΗΑΕΒ ΟΧΙ με αυξ. σειρά πιθανοτήτων άρα αταξίαταξη συμβόλων: Η Α Σ₃ Ε Β ομαδοποίηση Η, Α στο Σ₄ $P_{Σ_4} = 1/8 + 1/8 = 1/4$
6. Σ₄ Σ₃ Ε Β με αυξ. σειρά πιθανοτήτων, άρα ομαδοποίηση Σ₄, Σ₃ στο Σ₅ $P_{Σ_5} = 1/4 + 1/4 = 1/2$
7. Σ₅ Ε Β ΟΧΙ με αυξ. σειρά πιθανοτήτων άρα αταξίαταξη συμβόλων: Ε Β Σ₅ ομαδοποίηση Ε, Β στο Σ₆ $P_{Σ_6} = 1/4 + 1/4 = 1/2$
8. Ομαδοποίηση Σ₆, Σ₅ στο Σ₇ $P_{Σ_7} = 1, 0$
9. Ανάθεση '1' στα αριστερά παιδιά και '0' στα δεξιά παιδιά κάθε κόμβου.

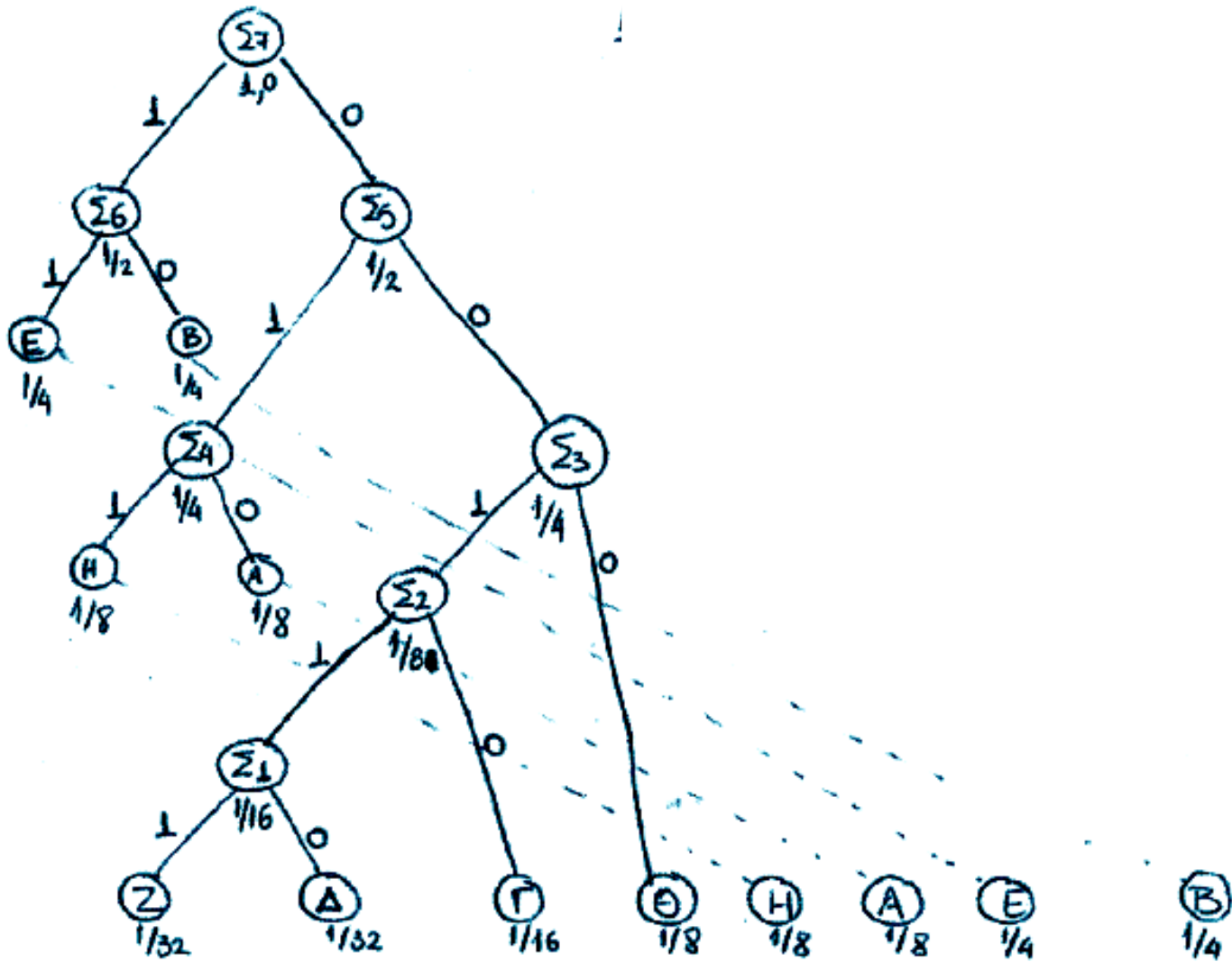
Σε κάθε
όνομα διακρίβουμε
τα σύμβολα με
αύξουσα σειρά
πιθανοτήτων
και ομαδοποι-
ούμε τα 2
αριστερότερα

10. Αντιστοιχισή κωδ. λέξεων ανά σύμβολο

- Β: Διαδρομή Σ₇ → Σ₆ → Β: 10
- Ε: Διαδρομή Σ₇ → Σ₆ → Ε: 11
- Α: -" Σ₇ → Σ₅ → Σ₄ → Α: 010
- Η: -" Σ₇ → Σ₅ → Σ₄ → Η: 011
- Θ: -" Σ₇ → Σ₅ → Σ₃ → Θ: 000
- Γ: -" Σ₇ → Σ₅ → Σ₃ → Σ₂ → Γ: 0010
- Δ: -" Σ₇ → Σ₅ → Σ₃ → Σ₂ → Σ₁ → Δ: 00110
- Ζ: -" Σ₇ → Σ₅ → Σ₃ → Σ₂ → Σ₁ → Ζ: 00111

Στην επόμενη σελίδα παρατίθεται η κωδ/ση Huffman με τη χρήση δυαδικού δένδρου.

Τίλεοναοός ηηης

$$r_{\text{red}} = 1 - \frac{H(s)}{\max H(s)} = 1 - \frac{H(s)}{\log N} = 1 - \frac{2,6875}{3} = 10,4\%$$

Επίδοση Κώδικα

$$\alpha = \frac{H(c)}{\sum_{i=1}^n p_i l_i \log q} \quad \text{62λ. 57}$$

$$H(c) = 2,6875 \frac{\text{bits}}{\text{symbol}}$$

$$\log q = \log 2 = 1$$

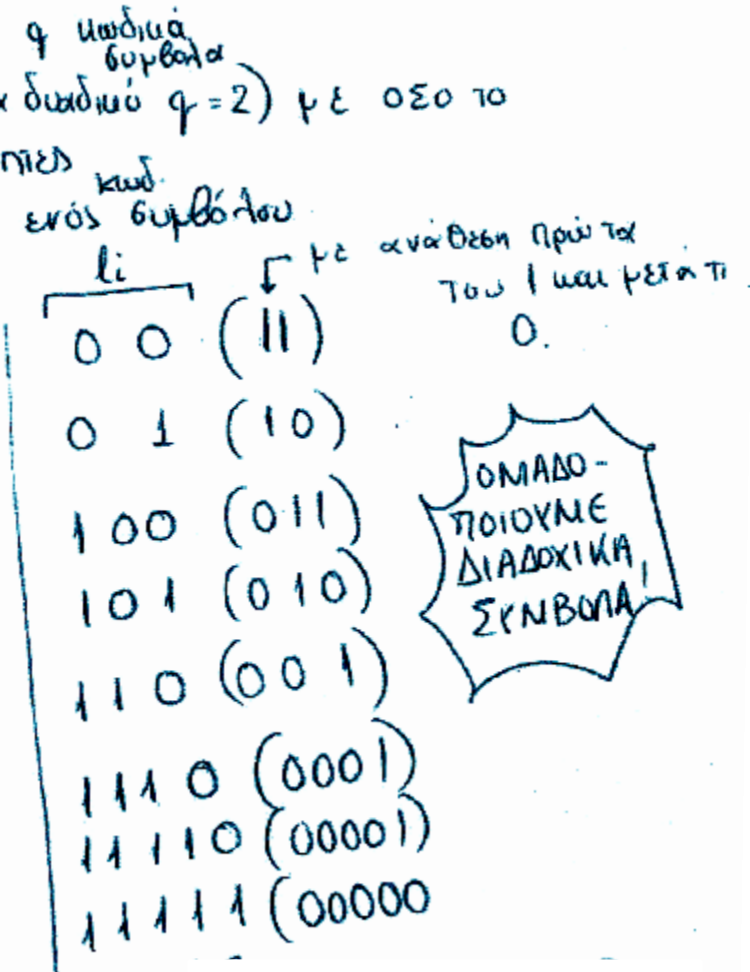
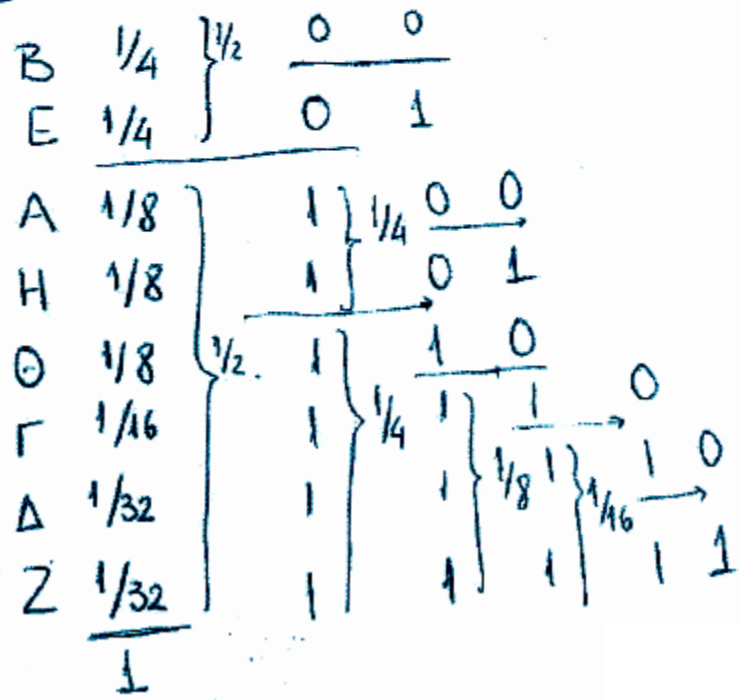
$$\begin{aligned} \sum_{i=1}^n p_i l_i &= \frac{1}{4} \cdot 2 + \frac{1}{4} \cdot 2 + \frac{1}{8} \cdot 3 + \frac{1}{8} \cdot 3 + \frac{1}{8} \cdot 3 + \frac{1}{16} \cdot 4 + \frac{1}{32} \cdot 5 + \frac{1}{32} \cdot 5 = \\ &= 1 + \frac{9}{8} + \frac{18}{32} = \frac{86}{32} = 2,6875 \end{aligned}$$

$$\alpha \rho \alpha \quad \alpha = 100\%$$

$$\alpha < 100\% \quad \text{όταρ} \quad l_i^* = -\log(p_i) \notin \mathbb{N}$$

Κωδικοποίηση Αλφ. Φαπό.

- ① Διατάξη με φθίνουσα $P(S_i)$
- ② Διαχωρισμός σε q υποομάδες (για διαδικό $q=2$) με όσο το δυνατόν ίσες αθροιστικές πιθανότητες κωδ.
- ③ Αντιστοίχιση σε κάθε υποομάδα ενός συμβόλου.
- ④ Σανό το ② για κάθε υποομάδα.

ΟΜΑΔΟ-
ΠΟΙΟΥΜΕ
ΔΙΑΔΟΧΙΚΑ
ΣΥΜΒΟΛΑ!

Κωδικοποίηση Shannon

- ① Διατάξη συμβόλων με φθίνουσα $p(s_i)$
- ② Υπολογισμός Αθροιστικής πιθανότητας $\pi_i = \sum_{k=1}^{i-1} p(s_k)$, $\pi_i = 0$
- ③ Υπολογισμός πλήθους κωδικών συμβόλων (μήκους κωδικής λέξης) για κάθε σύμβολο $l_i = \lceil -\log(p(s_i)) \rceil$
- ④ Εύρεση Διαδικού Αναπτόχματος για κάθε π_i

Αλγόριθμος:

for $k=1:l_i$

$\pi(i) \leftarrow \pi(i) \cdot 2$

if $\pi(i) \geq 1$

$\psi_k = 1$

$\pi(i) \leftarrow \pi(i) - 1$

else

$\psi_k = 0$

end

end

S_i	$P(S_i)$	Π_i	$l_i = -\log P(S_i)$	Κωδικοποίηση
B	$1/4 = 0,25$	0	2	00
E	$1/4 = 0,25$	$0,25 + 0 = 0,25$	2	01
A	$1/8 = 0,125$	$0,25 + 0,25 = 0,5$	3	100
H	$1/8 = 0,125$	$0,125 + 0,5 = 0,625$	3	101
Θ	$1/8 = 0,125$	$0,125 + 0,625 = 0,75$	3	110
Γ	$1/16 = 0,0625$	$0,125 + 0,75 = 0,875$	4	1110
Δ	$1/32 = 0,03125$	$0,0625 + 0,875 = 0,9375$	5	11110
Z	$1/32 = 0,03125$	$0,03125 + 0,9375 = 0,96875$	5	11111

π. x για το Δ

$$k=1:5, \pi_{\Delta}=0,9375$$

$$k=1$$

$$\pi_{\Delta} \leftarrow 0,9375 \times 2 = 1,875 \geq 1 \Rightarrow \begin{cases} \psi_1 = 1 \\ \pi_{\Delta} \leftarrow 1,875 - 1 = 0,875 \end{cases}$$

$$k=2$$

$$\pi_{\Delta} \leftarrow 0,875 \times 2 = 1,75 \geq 1 \Rightarrow \begin{cases} \psi_2 = 1 \\ \pi_{\Delta} \leftarrow 1,75 - 1 = 0,75 \end{cases}$$

$$k=3$$

$$\pi_{\Delta} \leftarrow 0,75 \times 2 = 1,5 \geq 1 \Rightarrow \begin{cases} \psi_3 = 1 \\ \pi_{\Delta} \leftarrow 1,5 - 1 = 0,5 \end{cases}$$

$$k=4$$

$$\pi_{\Delta} \leftarrow 0,5 \times 2 = 1 \geq 1 \Rightarrow \begin{cases} \psi_4 = 1 \\ \pi_{\Delta} \leftarrow 1 - 1 = 0 \end{cases}$$

$$k=5$$

$$\pi_{\Delta} \leftarrow 0 \times 2 = 0 < 1 \Rightarrow \begin{cases} \psi_5 = 0 \\ \text{END} \end{cases}$$

Παραδείγματα Κωδικοποίησης

ΘΕΜΑ 4

ΓΕ4/1112

Στόχος της άσκησης είναι η εξοικείωση με τον υπολογισμό μέτρων ποσότητας πληροφορίας και την εφαρμογή των αλγορίθμων κωδικοποίησης. Σχετικά θέματα μπορείτε να βρείτε σε ΓΕ4 περασμένων ετών, όπως ΓΕ4/2010-11/Θ3, ΓΕ4/2009-10/Θ2, ΓΕ4/2008-09/Θ3, ΓΕ4/2006-7/Θ4 και Θ3/ΓΕ/2004-5.

Θεωρούμε την πηγή που εκπέμπει τα στατιστικά ανεξάρτητα σύμβολα Α, Β, Γ, Δ, Ε, το πληροφορικό περιεχόμενο των οποίων περιέχεται στον ακόλουθο πίνακα:

Σύμβολο	Πληροφορικό περιεχόμενο (bits/symbol)
Α	1.81
Β	1.38
Γ	2.42
Δ	3.14
Ε	4.96

Ζητούνται τα εξής:

1. Η εντροπία της πηγής.
2. Κώδικας Shannon για τα σύμβολα της πηγής και η επίδοσή του.
3. Κώδικας καλύτερος αυτού που προέκυψε στο ερώτημα 2 και η επίδοσή του.

1). Γνωρίζω ότι το πληροφορικό περιεχόμενο της πηγής εκφράζεται από το $-\log_2(p(x_i))$. Οπότε θα έχουμε π.χ. Σύμβολο "Α": $-\log_2(p(x_1)) = 1.81 \rightarrow p(x_1) = 0.285$

Σύμβολο	Πληροφορικό περιεχόμενο (bits/symbol)	Πιθανότητα εκπομπής συμβόλων
A	1.81	0.285
B	1.38	0.384
Γ	2.42	0.186
Δ	3.14	0.113
E	4.96	0.032

Οπότε η εντροπία της πηγής θα δίνεται από

$$H(X) = - \sum_{i=1}^6 p(x_i) \cdot \log_2(p(x_i))$$

Επομένως, εφαρμόζοντας τα αριθμητικά δεδομένα θα έχουμε

$$\begin{aligned} H(X) &= - \left[0.285 \cdot \log_2(0.285) + 0.384 \cdot \log_2(0.384) + 0.186 \cdot \log_2(0.186) \right. \\ &\quad \left. + 0.113 \cdot \log_2(0.113) + 0.032 \cdot \log_2(0.032) \right] \\ &= 0.516 + 0.530 + 0.451 + 0.355 + 0.158 = 2.01 \end{aligned}$$

2). Για τη μέθοδο Shannon θα χρησιμοποιήσουμε τη φθίνουσα σειρά των συμβόλων

Σύμβολο	Πληροφορικό περιεχόμενο (bits/symbol)	Πιθανότητα εκπομπής συμβόλων
B	1.38	0.384
A	1.81	0.285
Γ	2.42	0.186
Δ	3.14	0.113
E	4.96	0.032

Και μετά εφαρμόζουμε τον αλγόριθμο Shannon

Προκειμένου να βρεθεί η απόδοση της πηγής, θα πρέπει να υπολογισθεί το μέσο μήκος του κώδικα

Σύμβολα Πηγής	Πιθανότητες Συμβόλων	Μήκος l_i	Αθροιστικές πιθανότητες	Ανάπτυγμα Pi					Κωδική Λέξη
				1/2	1/4	1/8	1/16	1/32	
B	0.384	2	0	0	0	0	0	0	00
A	0.285	2	0.384	0	1	1	0	0	01
Γ	0.186	3	0.669	1	0	1	0	1	101
Δ	0.113	4	0.855	1	1	0	1	1	1101
Ε	0.032	5	0.968	1	1	1	1	0	11110

$$L = \sum_{i=1}^5 p(x_i) \cdot l_i$$

$$L = 0.384 \cdot 2 + 0.285 \cdot 2 + 0.186 \cdot 3 + 0.113 \cdot 4 + 0.032 \cdot 5 = 2.508$$

Οπότε η απόδοση της πηγής ορίζεται ως

$$n = \frac{H(S)}{L} = 80.14\%$$

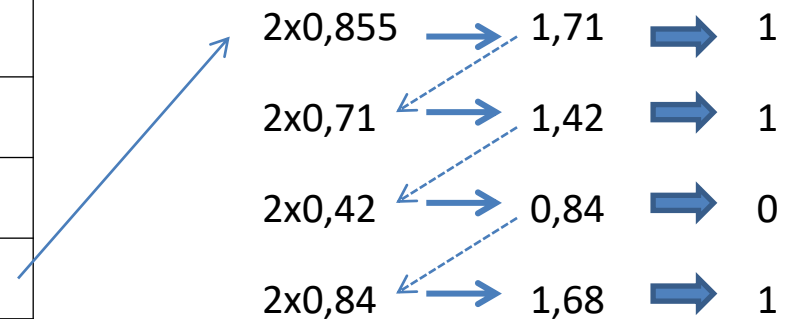
Shannon

$$H(x_i) = -\log(p(x_i)) \Rightarrow p(x_i) = 2^{-H(x_i)}$$

Σύμβολο	Πληροφορικό περιεχόμενο (bits/symbol) $(H(x_i))_-$	Πιθανότητα εκπομπής συμβόλων $2^{-H(x_i)}$
A	1.81	0.285
B	1.38	0.384
Γ	2.42	0.186
Δ	3.14	0.113
E	4.96	0.032

ΓΕ4/1112/Θ4

$p(x_i)$	$-\log(p(x_i))$	Li	Πi	Code
0,384	1,380821784	2	0	00
0,285	1,810966176	2	0,384	01
0,186	2,426625474	3	0,669	101
0,113	3,145605322	3	0,855	1101
0,032	4,965784285	5	0,968	11111

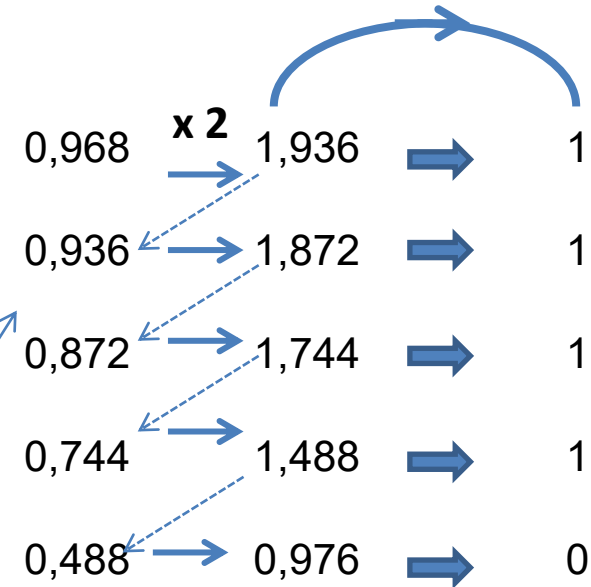

Shannon

$$H(x_i) = -\log(p(x_i)) \Rightarrow p(x_i) = 2^{-H(x_i)}$$

Σύμβολο	Πληροφορικό περιεχόμενο (bits/symbol) $(H(x_i))_-$	Πιθανότητα εκπομπής συμβόλων $2^{-H(x_i)}$
A	1.81	0.285
B	1.38	0.384
Γ	2.42	0.186
Δ	3.14	0.113
E	4.96	0.032

ΓΕ4/1112/Θ4

$p(x_i)$	$-\log(p(x_i))$	Li	Πi	Code
0,384	1,380821784	2	0	00
0,285	1,810966176	2	0,384	01
0,186	2,426625474	3	0,669	101
0,113	3,145605322	3	0,855	1101
0,032	4,965784285	5	0,968	11110

ΘΕΜΑ 6

ΓΕ3 2014-15

Στόχος της άσκησης είναι η εξάσκηση στην εφαρμογή των αλγορίθμων κωδικοποίησης πηγής.

Σχετικές ασκήσεις: Θ7/ΓΕ4/2004-5, Θ4/ΓΕ4/2006-7, Θ3/ΓΕ4/2007-8, Θ3 κ Θ4/ΓΕ4/2008—9, Θ4/ΓΕ4/2009-10, Θ3/ΓΕ4/2010-11, Θ4/ΓΕ4/2011-12, Θ4/ΓΕ4/2012-3.

Θεωρούμε διακριτή πηγή που εκπέμπει τα σύμβολα $A, B, \Gamma, \Delta, E, Z$ και H . Οι αντίστοιχες πιθανότητες εκπομπής έχουν ως εξής: $\{0.15, 0.12, 0.10, 0.05, 0.48, 0.05, 0.05\}$.

Ζητείται:

- (α) Να σχηματιστεί δυαδικός κώδικας σύμφωνα με τον αλγόριθμο Fano.
- (β) Να σχηματισθεί δυαδικός κώδικας σύμφωνα με τον αλγόριθμο Shannon.
- (γ) Να σχηματιστεί δυαδικός κώδικας σύμφωνα με τον αλγόριθμο Huffman.
- (δ) Ποια είναι η βέλτιστη από τις κωδικοποιήσεις που προκύπτουν στα ερωτήματα α-γ? Τεκμηριώστε την απάντησή σας υπολογίζοντας την απόδοση του κάθε κώδικα. Είναι ο βέλτιστος κώδικας που υπολογίσατε και άριστος;

Ενδεικτική Μεθοδολογία: Να ακολουθηθούν τα προβλεπόμενα σε κάθε αλγόριθμο κωδικοποίησης βήματα. Για τον υπολογισμό της επίδοσης των κωδίκων που σχηματίσατε να εφαρμόσετε τον αντίστοιχο τύπο.

(α) Κώδικας Fano

Σύμβολα	Πιθανότητες εκπομπής	Κωδική λέξη
Ε	0.48	0
Α	0.15	100
Β	0.12	101
Γ	0.10	1100
Δ	0.05	1101
Ζ	0.05	1110
Η	0.05	1111

(β) Κώδικας Shannon

ΣΥΜΒΟΛΑ	Πιθανότητες	P_i	$\leq l_i$	$l_i >$	l_i	Ανάπτυγμα	Κώδικας
Ε	0.48	0	1,05889	2,05889	2	.00000000	00
Α	0.15	0.48	2.7369	3.7369	3	.01111010	011
Β	0.12	0.63	3,05889	4,05889	4	.10100001	1010
Γ	0.1	0.75	3.32	4.32	4	.11000000	1100
Δ	0.05	0.85	4.32	5.32	5	.11011001	11011
Ζ	0.05	0.90	4.32	5.32	5	.11100110	11100
Η	0.05	0.95	4.32	5.32	5	.11110011	11110

(γ) Κώδικας Huffman

Σύμβολα							Κώδικας
Ε	0.48	0,48	0,48	0,48	0,48	0,52 (0)	1
Α	0.15	0,15	0,15	0,22	0,3 (0)	0,48 (1)	000
Β	0.12	0,12	0,15	0,15 (0)	0,22 (1)		010
Γ	0.1	0,10	0,12 (0)	0,15 (1)			011
Δ	0.05	0,1 (0)	0,10 (1)				0010
Ζ	0.05 (0)	0,05 (1)					00110
Η	0.05 (1)						00111

Διαδικός κώδικας Fano

$$\sum_{i=1}^7 p_i l_i = 0,48 \times 1 + (0,15 + 0,12) \times 3 + (0,10 + 0,05 + 0,05 + 0,05) \times 4 = 2,29$$

Κατά συνέπεια

$$a = \frac{H(S)}{\left(\sum_{i=1}^7 p_i l_i\right) \log_2 2} = \frac{2,2658}{2,29} = 0,989457$$

Διαδικός κώδικας Shannon

$$\sum_{i=1}^7 p_i l_i = 0,48 \times 2 + 0,15 \times 3 + (0,12 + 0,10) \times 4 + (0,05 + 0,05 + 0,05) \times 5 = 3,04$$

Κατά συνέπεια

$$a = \frac{H(S)}{\left(\sum_{i=1}^7 p_i l_i\right)} = \frac{2,2658}{3,04} = 0,7453$$

Διαδικός κώδικας Huffman

$$\sum_{i=1}^7 p_i l_i = 0,48 \times 1 + (0,15 + 0,12 + 0,10) \times 3 + 0,05 \times 4 + (0,05 + 0,05) \times 5 = 2,29$$

Κατά συνέπεια

$$a = \frac{H(S)}{\left(\sum_{i=1}^7 p_i l_i\right) \log_2 2} = \frac{2,2658}{2,29} = 0,989457$$

Πρόσθετα παραδείγματα

Στόχος της άσκησης είναι η εξοικείωση με τις τεχνικές πολυπλεξίας σημάτων και την παλμοκωδική διαμόρφωση (PCM).

Σχετικές Ασκήσεις: ΓΕ2/0910/07, ΓΕ2/1011/07, ΓΕ2/1112/07

Σε ένα στούντιο εγγραφής τα δύο ακουστικά σήματα, από το δεξιό και το αριστερό μικρόφωνο (Left (L) ,Right (R)), δειγματοληπτούνται και τα δείγματα ψηφιοποιούνται από έναν αναλογικο/ψηφιακό μετατροπέα. Θεωρείστε ότι το εύρος ζώνης των ακουστικών σημάτων περιορίζεται περίπου στα 20 kHz. Η δειγματοληψία πραγματοποιείται με ρυθμό κατά 10,25% μεγαλύτερο από αυτόν του Nyquist.

(α) Υπολογίστε το ρυθμό δειγματοληψίας των δύο ακουστικών σημάτων

(β) Αν απαιτείται σηματοθορυβικός λόγος μεγαλύτερος από 92 dB υπολογίστε το πλήθος των σταθμών κβάντισης. Υποθέστε ότι τα δείγματα των δύο ακουστικών σημάτων κβαντίζονται με ομοιόμορφο κβαντιστή PCM.

(γ) Ποια η επιδείνωση του σηματοθορυβικού λόγου αν χρησιμοποιηθούν οι μισές στάθμες από εκείνες που υπολογίσατε στο προηγούμενο ερώτημα; Παρατηρήστε τι γίνεται για διαδοχικούς υποδιπλασιασμούς και σχολιάστε το αποτέλεσμα σε σχέση με τον αριθμό των bits που χρησιμοποιούνται.

(δ) Υπολογίστε τον συνολικό αριθμό των bits και bytes και για τα δύο ακουστικά σήματα (L,R) που προκύπτουν για ένα μουσικό κομμάτι διάρκειας 3 λεπτών.

(ε) Αν τα δύο ακουστικά σήματα πολυπλεχθούν κατά TDM (πολυπλεξία με διαίρεση χρόνου) και μεταδοθούν από τον ίδιο δίαυλο, υπολογίστε το ελάχιστο εύρος ζώνης του διαύλου για την τεχνική PCM και υποδείξτε το ρυθμό μετάδοσης στο δίαυλο.

(α) Τα δύο ακουστικά σήματα δειγματοληπτούνται το καθένα χωριστά. Επειδή η μέγιστη συχνότητα των ακουστικών σημάτων είναι τα 20 kHz, σύμφωνα με τον Nyquist ο ρυθμός δειγματοληψίας είναι τουλάχιστο 40 kHz. Επιπλέον, στην εκφώνηση αναφέρεται ότι η δειγματοληψία πραγματοποιείται με ρυθμό κατά 10,25% μεγαλύτερο από αυτόν του Nyquist, συνεπώς για κάθε ακουστικό κανάλι έχουμε

$$\text{Ρυθμός Δειγματοληψίας} = 40 \text{ kHz} * 1,1025 = 44,1 \text{ kHz}$$

(β) Προκειμένου κάθε σήμα να μεταδοθεί με PCM με σηματοθορυβικό λόγο $SNR > 92$ dB, θα πρέπει να υπολογίσουμε τον απαραίτητο αριθμό σταθμών κβάντισης.

$$\text{Έχουμε } SNR = 10 \log_{10} \left(\frac{S}{N} \right) = 10 \log_{10} (L^2) = 20 \log_{10} L$$

Άρα ο αριθμός απαιτούμενων σταθμών κβάντισης θα πρέπει να ικανοποιεί τη σχέση

$$SNR = 20 \log_{10} L \geq 92 \Rightarrow L \geq 10^{92/20} \approx 39,811$$

Άρα επειδή θα πρέπει το πλήθος των σταθμών να είναι δύναμη του 2, τελικά θα έχουμε $2^{16} = 65.536$ στάθμες.

(γ) Χρησιμοποιώντας $2^{16} = 65.536$ στάθμες προκύπτει σηματοθορυβικός λόγος

$$SNR = 20 \log_{10} L = 20 \log_{10} (65.536) = 96,3 \text{ dB}$$

Αν υποδιπλασιάσουμε τις στάθμες τότε θα χρησιμοποιήσουμε 15 bits για την κάθε κωδική λέξη και θα έχουμε $2^{15} = 32.768$ στάθμες. Άρα ο σηματοθορυβικός λόγος θα είναι

$$SNR = 20 \log_{10} L = 20 \log_{10} (32.768) = 90,3 \text{ dB}$$

Άρα η επιδείνωση με τη μείωση ενός bit είναι 6 dB.

Το ίδιο ισχύει για κάθε μείωση κατά 1 bit (π.χ. με 16.384 στάθμες προκύπτει σηματοθορυβικός λόγος 84.3 dB, κλπ.)

(δ) Με συχνότητα δειγματοληψίας 44.100 Hz, έχουμε 44.100 δείγματα/sec. Με 16 bits/δείγμα προκύπτει ρυθμός $44.100 \times 16 = 705.600$ bits/sec από κάθε ακουστικό σήμα. Για μουσικό κομμάτι διάρκειας 3 λεπτών δηλαδή 180 sec προκύπτουν ανά κανάλι

$$705.600 \text{ bits/sec} \times 180 \text{ sec} = 127,008 \times 10^6 \text{ bits} = 15,876 \text{ Mbytes}$$

Συνολικά για τα δύο κανάλια

$$2 \times 705.600 \text{ bits/sec} \times 180 \text{ sec} = 254,016 \times 10^6 \text{ bits} = 31,752 \text{ Mbytes}$$

(ε) Αν χρησιμοποιηθεί πολυπλεξία με διαίρεση χρόνου, τότε το πλαίσιο θα περιέχει δύο χρονοθυρίδες και ο ελάχιστος ρυθμός που πρέπει να μπορεί να υποστηρίξει ο δίαυλος είναι το άθροισμα των επιμέρους ρυθμών δειγματοληψίας, δηλαδή $2 \times 44.100 \text{ samples/sec} = 88.200 \text{ samples/sec}$.

Επειδή όμως θα χρησιμοποιηθεί τεχνική PCM με κβαντοποίηση σε 65.536 στάθμες, το απαιτούμενο εύρος ζώνης είναι

$$B_{PCM} \geq \frac{1}{2} f_s \log_2 L = \frac{1}{2} \times 88.200 \times \log_2 65.536 = 44.100 \times 16 = 705600 \text{ Hz} = 705,6 \text{ kHz}$$

Ο ρυθμός μετάδοσης είναι $705,6 \times 2 = 1411,2 \text{ kbps} = 1,4112 \text{ Mbps}$

Δίδεται η τυχαία μεταβλητή X , η οποία αναπαριστά το επίπεδο χοληστερίνης ενός ατόμου, με δύο δυνατά αποτελέσματα, $x_1 = \text{«χοληστερίνη εντός επιτρεπτών ορίων»}$ και $x_2 = \text{«υψηλή χοληστερίνη»}$. Επίσης, θεωρούμε την τυχαία μεταβλητή W , η οποία αναπαριστά το αν το άτομο ασκείται σωματικά, με $w_1 = \text{«επιδίδεται σε σωματική άσκηση»}$ και $w_2 = \text{«δεν ασκείται σωματικά»}$, την Y για το είδος της εργασίας του με $y_1 = \text{«δεν κάνει δουλειά γραφείου»}$ και $y_2 = \text{«κάνει δουλειά γραφείου»}$ και, τέλος, τη Z για το είδος διατροφής που ακολουθεί, με $z_1 = \text{«μεσογειακή διατροφή»}$ και $z_2 = \text{«διατροφή πλούσια σε ζωϊκά λίπη»}$. Οι πιθανότητες $p(x_i, w_j, y_k)$ του συνδυασμού των τυχαίων μεταβλητών $(X, (W, Y))$ και $p(x_i, y_k, z_l)$ του $(X, (Y, Z))$ περιέχονται στους κατωτέρω πίνακες. ¶

¶

$(X, (W, Y))$	x_1	x_2	¶	¶	$(X, (Y, Z))$	x_1	x_2	¶
(w_1, y_1)	1/4	1/16	¶	¶	(y_1, z_1)	1/4	1/16	¶
(w_1, y_2)	1/16	1/8	¶	¶	(y_1, z_2)	1/8	1/16	¶
(w_2, y_1)	1/8	1/16	¶	¶	(y_2, z_1)	1/16	3/16	¶
(w_2, y_2)	0	5/16	¶	¶	(y_2, z_2)	0	1/4	¶

¶

Ζητείται να υπολογίσετε ¶

1. → Τις $H(X)$, $H(W)$, $H(Y)$ και $H(Z)$, ¶
2. → Τις συνδυασμένες ποσότητες πληροφορίας $H(X, Y)$, $H(X, Z)$, $H(X, W)$, $H(X, W, Z)$ και $H(X, Y, Z)$, ¶
3. → Τις υπό συνθήκη ποσότητες πληροφορίας $H(X/W)$, $H(X/Y)$, $H(X/Z)$, $H(X/(W, Y))$, και $H(X/(Y, Z))$. ¶

Επίσης, ζητείται ¶

4. → να επιλέξετε εκείνη την τυχαία μεταβλητή εκ των W , Y , Z , ή εκείνον τον συνδυασμό δύο τυχαίων μεταβλητών εκ των (W, Y) και (Y, Z) που επιτρέπει την καλύτερη πρόβλεψη της X , όταν γίνεται γνωστή η τιμή της τυχαίας αυτής μεταβλητής ή οι τιμές του συνδυασμού των τυχαίων μεταβλητών. Αιτιολογήστε.

(X, (W,Y))	x ₁	x ₂
(w ₁ , y ₁)	1/4	1/16
(w ₁ , y ₂)	1/16	1/8
(w ₂ , y ₁)	1/8	1/16
(w ₂ , y ₂)	0	5/16

$p(w_1, y_1) = 1/4 + 1/16 = 5/16$
 $p(w_1, y_2) = 1/16 + 1/8 = 3/16$
 $p(w_2, y_1) = 1/8 + 1/16 = 3/16$
 $p(w_2, y_2) = 0 + 5/16 = 5/16$

$p(w_1) = 5/16 + 3/16 = 8/16$
 $p(y_1) = 5/16 + 3/16 = 8/16$
 $p(w_2) = 3/16 + 5/16 = 8/16$
 $p(y_2) = 5/16 + 3/16 = 8/16$

$p(x_2) = 1/16 + 1/8 + 1/16 + 5/16 = 9/16$

$p(x_1) = 1/4 + 1/16 + 1/8 = 7/16$

$p(x_1, w_1) = 1/4 + 1/16 = 5/16$

$p(x_1, w_2) = 1/8 + 0 = 1/8$

$p(x_2, w_1) = 1/16 + 1/8 = 3/16$

$p(x_2, w_2) = 1/16 + 5/16 = 6/16$

(X, (Y,Z))	x ₁	x ₂
(y ₁ , z ₁)	1/4	1/16
(y ₁ , z ₂)	1/8	1/16
(y ₂ , z ₁)	1/16	3/16
(y ₂ , z ₂)	0	1/4

$p(y_1, z_1) = 1/4 + 1/16 = 5/16$
 $p(y_1, z_2) = 1/8 + 1/16 = 3/16$
 $p(y_2, z_1) = 1/16 + 3/16 = 4/16$
 $p(y_2, z_2) = 0 + 1/4 = 1/4$

$p(z_1) = 5/16 + 4/16 = 9/16$
 $p(z_2) = 3/16 + 1/4 = 7/16$

ΓΕ4/1112/Θ1

Οι υπό συνθήκη πιθανότητες περιέχονται στον ακόλουθο πίνακα (υπενθυμίζουμε ότι

$$p(\phi/\chi) = \frac{p(\phi, \chi)}{p(\chi)}, \text{ σελίδες 25-26 του βιβλίου).}$$

X/W	x1	x2	X/Y	x1	x2	X/Z	x1	x2
w1	5/8	3/8	y1	6/8	2/8	z1	5/9	4/9
w2	2/8	6/8	y2	1/8	7/8	z2	2/7	5/7

(X/ (W, Y))	x1	x2	(X/ (Y, Z))	x1	x2
(w1, y1)	4/5	1/5	(y1, z1)	4/5	1/5
(w1, y2)	1/3	2/3	(y1, z2)	2/3	1/3
(w2, y1)	2/3	1/3	(y2, z1)	1/4	3/4
(w2, y2)	0	1	(y2, z2)	0	1

1. → Με τον τύπο της σελίδας 28 του βιβλίου υπολογίζουμε τις εντροπίες $H(X)$, $H(W)$, $H(Y)$ και $H(Z)$. ¶

$$H(X) = -\sum_{i=1}^2 p(x_i) \log p(x_i, w_j) = -\frac{7}{16} \log \frac{7}{16} - \frac{9}{16} \log \frac{9}{16} = 0,9879 \text{ bits.} ¶$$

$$H(W) = H(Y) = 1 \text{ bit και } H(Z) = H(X) = 0,9879 \text{ bits.} ¶$$

¶

2. → Για τον υπολογισμό της συνδυασμένης ποσότητας πληροφορίας $H(X, W)$, $H(X, Y)$, $H(X, Z)$, $H(X, W, Z)$ και $H(X, Y, Z)$ δείτε το σχετικό τύπο στη σελίδα 34 του βιβλίου. ¶

$$H(X, W) = -\sum_{i=1}^2 \sum_{j=1}^2 p(x_i, w_j) \log p(x_i, w_j) ¶$$

$$= -\frac{5}{16} \log \frac{5}{16} - \frac{2}{16} \log \frac{2}{16} - \frac{3}{16} \log \frac{3}{16} - \frac{6}{16} \log \frac{6}{16} = 1,882719 \text{ bits.} ¶$$

Κατά παρόμοιο τρόπο υπολογίζουμε $H(X, Y) = 1,67738 \text{ bits}$ και $H(X, Z) = 1,92318 \text{ bits}$. ¶

$$H(X, (W, Y)) = -\sum_{i=1}^2 \sum_{j=1}^2 \sum_{k=1}^2 p(x_i, w_j, y_k) \log p(x_i, w_j, y_k)$$

$$= -\frac{1}{4} \log \frac{1}{4} - \frac{1}{16} \log \frac{1}{16} - \frac{1}{8} \log \frac{1}{8} - 0 - \frac{1}{16} \log \frac{1}{16} - \frac{1}{8} \log \frac{1}{8} - \frac{1}{16} \log \frac{1}{16} - \frac{5}{16} \log \frac{5}{16} = 2,52439 \text{ bits.} ¶$$

¶

Αντίστοιχα, $H(X, (Y, Z)) = 2,5778 \text{ bits}$. ¶

¶

||

3. → Για τον υπολογισμό των υπό συνθήκη ποσοτήτων πληροφορίας $H(X/W)$, $H(X/Y)$, $H(X/Z)$, $H(X/(W, Y))$, και $H(X/(Y, Z))$ μπορούμε να κάνουμε χρήση του τύπου της σελίδας 36 του βιβλίου ή της πρότασης 1.3 που περιέχεται στη σελίδα 37 του βιβλίου. ¶

$$H(X/W) = -\sum_{i=1}^2 \sum_{j=1}^2 p(x_i, w_j) \log p(x_i / w_j) \quad ¶$$

$$= -\frac{5}{16} \log \frac{5}{8} - \frac{2}{16} \log \frac{2}{8} - \frac{3}{16} \log \frac{3}{8} - \frac{6}{16} \log \frac{6}{8} = 0,882 \text{ bits}.$$

Εφαρμόζοντας την πρόταση 1.3, έχουμε $H(X/W) = H(X, W) - H(W) = 1,882719 - 1 = 0,882719 \text{ bits}$. ¶

Παρόμοια, υπολογίζουμε $H(X/Y) = 0,6774 \text{ bits}$, $H(X/Z) = 0,93419$, $H(X/(W, Y)) = 0,57 \text{ bits}$, και $H(X/(Y, Z)) = 0,60 \text{ bits}$. ¶

4. → Για την επιλογή της καταλληλότερης εκ των δεδομένων τυχαίων μεταβλητών W , Y και Z ή του καταλληλότερο εκ των συνδυασμών (W, Y) και (Y, Z) , πρέπει να λάβουμε υπόψη είτε τις σχετικές αμοιβαίες πληροφορίες μεταξύ της X και εκάστης ή εκάστου εξ' αυτών είτε τις αντίστοιχες υπό συνθήκη ποσότητες πληροφορίας. Συγκεκριμένα, η υψηλότερη αμοιβαία πληροφορία αποκαλύπτει την τυχαία μεταβλητή ή τον συνδυασμό των τυχαίων μεταβλητών που περιέχει περισσότερη πληροφορία για την X και είναι επομένως η ζητούμενη λύση, ενώ η χαμηλότερη υπό συνθήκη ποσότητα πληροφορίας αποκαλύπτει την τυχαία μεταβλητή ή τον συνδυασμό τυχαίων μεταβλητών που αφήνει τη μικρότερη αβεβαιότητα ως προς την έκβαση της X και είναι επομένως η καταλληλότερη λύση για την πρόβλεψη της X . Από τα αποτελέσματα του ερωτήματος 3, η καλύτερη πρόβλεψη της X επιτυγχάνεται με προηγούμενη γνώση του συνδυασμού (W, Y) . ¶

¶

Αυτό μπορεί επίσης να δειχθεί και με τις αμοιβαίες πληροφορίες, οι οποίες έχουν ως ακολούθως: ¶

$$I(X; W) = H(X) - H(X|W) = 0,9879 - 0,882 = 0,1059 \text{ bits}, ¶$$

$$I(X; Y) = H(X) - H(X|Y) = 0,9879 - 0,6774 = 0,3105 \text{ bits}, ¶$$

$$I(X; Z) = H(X) - H(X|Z) = 0,9879 - 0,93419 = 0,0537 \text{ bits}, ¶$$

$$I(X; (W, Y)) = 0,9879 - 0,57 = 0,4179 \text{ bits}, ¶$$

$$I(X; (Y, Z)) = 0,9879 - 0,60 = 0,3879 \text{ bits}. ¶$$

¶